

Druševski zpravodaj

3/2017

Krátce z obsahu

Slovo starosty
 Rozhovor se starostou
 Informace odpadového
 hospodářství
 Volby
 Starostův sloupek
 Z naší knihovny
 Rozhovor s ředitelem ZŠ
 Z činnosti ZŠ
 Z naší školičky
 Hudební, taneční
 a výtvarná škola
 Nechoránek
 Klub maminek
 Z činnosti skautu
 N.C.O.D.
 Spolek Nechorští vinaři
 Naši senioři
 Ze sportu
 Zprávičky z farnosti
 Ohlédnutí za kulturou
 a jinými akcemi
 Krojový či krojovaný?
 Pochlubte se, máte čím
 Čteme z prušánecké
 kroniky
 Pozvánky na akce
 Společenská kronika
 Vaše kariéra
 Inzerce

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí přátelé,
 ve Zpravodaji, který právě držíte v ru-
 kou, najdete ode mě ještě další dva pří-
 spěvky na různá témata. Proto je dnes mé
 úvodní slovo opravdu stručné a zaměřím
 se jen na důležité informace o dění v obci.

V letošním roce již proběhlo několik
 významných investičních akcí a další nás
 do konce roku ještě čekají. Z těch, které
 jsou ukončeny, určitě stojí za zmínku do-
 končení cyklostezky k Nechorám včetně
 zpevnění úseku od konce ulice Nechorská,
 obnova retenční nádrže „u koupaliště“,
 vybudování parkoviště v proluce napro-
 ti obecního úřadu, rekonstrukce studny
 u Nechor, cyklotrasa „U Babušiného křížka“
 a řada dalších menších akcí.

A co nás ještě do konce roku čeká?
 Je to právě probíhající výstavba tří pře-

chodů pro chodce v obci, začalo čištění
 vodního toku Prušánka („Struha“), na
 začátku října konečně začne výstavba
 slavnostního areálu za kostelem, kon-
 cem října, po skončení hlavní části vi-
 nobraní, proběhne rekonstrukce dalších
 dvou uliček v Nechorách a oprava cyk-
 lostezky v úseku od „Široké hraničky“
 směrem k rozhledně.

Vidíte, milí přátelé, že je toho opravdu
 hodně. Všechny tyto akce jsou spojeny
 s jistými omezeními a s pohybem techniky
 a stavebních strojů v obci. Dovoluji si vás
 tímto požádat o trpělivost a shovívavost na
 dobu nezbytně nutnou k dokončení prací.
 Výsledek určitě bude stát za to!

Přeji nám všem nádherné podzimní
 dny.

Váš starosta

Rozhovor se starostou Starosto, chcu sa enom optat

**Pane starosto, můžete nám daňovým
 poplatníkům sdělit, jaké platy mají pra-
 covníci našeho obecního úřadu? Stačí mi
 měsíčně celkem za všechny. Děkuji Vám
 za odpověď.**

Veškeré údaje o hospodaření obce za kaž-
 dý rok, tedy i mzdové náklady, jsou veřejně
 dostupné a každý si je může snadno zjis-
 tit. Například položka „platy zaměstnan-
 ců“ za rok děleno dvanácti rovná se Vámi
 požadovaný údaj. Takže za rok 2016 je to
 276 702 Kč/měsíc včetně odvodů a daní.

**Dobrý den, je to už nějaký čas zpět co
 jste tvrdil, že obecní pozemky v katastru
 Nechory se nebudou prodávat. Jak to, že
 pozemek xxxx/2 byl donedávna obecní
 a teď už je vlastníkem pan xxxx, děkuji za
 odpověď.**

Jen pro pořádek si dovolím malou ko-
 rekcí dotazu: Netvrdím to já, ale jednohlas-
 ně Zastupitelstvo obce Prušánky v bodě
 jednání č. 10 Zastupitelstva č. 9/2016. Cituji:
 „...Zastupitelé se již dříve dohodli pozem-
 ky v Nechorách neprodávat, pokud nejde
 o narovnání majetkových vztahů pod skle-

pem či jiný mimořádný případ...“. V přípa-
 dě, na který se ptáte, je to tak, že uvedený
 pozemek je parcelou historicky náležející
 ke sklepu, který byl a je ve vlastnictví sou-
 kromého subjektu, takže se jednalo o „na-
 rovnání majetkových vztahů pod sklepem“.
 Podobných případů týkajících se pozemků,
 či částí pozemků, bylo a stále jsou v Necho-
 rách desítky. Požádá-li si vlastník sklepa
 o narovnání těchto záležitostí, je mu ob-
 vykle Zastupitelstvem vyhověno. Naopak
 žádá-li kdokoliv o prodej pozemku, či části
 pozemku, kterým chce zvětšit svoji stávající
 parcelu náležející ke sklepu, a na které sklep
 neleží, obvykle mu vyhověno není. Vždy se
 ale dá jednat (a vždy se také jedná) o nějaké
 formě užívání tohoto pozemku, například
 o dlouhodobém pronájmu, je-li to možné.

**Predvolební kampaň už začala super
 položene dotazy na starostu který je zod-
 povida ještě lib jak Andrej Babiš enom su
 zvedavi estli mňa vymažu**

Pisatel (-ka) si v tomto případě pravdě-
 podobně neuvědomuje, že toto fórum je
 o otázkách a odpovědích. Předkládá jakési

konstatování, na které se nedá odpovědět, ale pouze reagovat. Tedy reagují: Nevím, v čem spatřujete začínající předvolební kampaň, ale pokud ji takto začínáte Vy, pak blahopřeji a přeji hodně úspěchů. Jen je třeba vystoupit z anonymity a stát se kandidátem či přímo tahounem nějakého volebního subjektu, se kterým se pak můžete pokusit uspět ve volbách. Jak prostě...! A pak se třeba můžete i vymazat☺

Dobrý den, bude se dodělávat nebo nějak zpevňovat cesta v ulici Cardov, aby napojovala na ulici Školní? Děkuji.

Snažíme se postupně zpevňovat a opravovat všechny cesty v obci. V

tomto případě si ale nejsem úplně jist, kterou cestu máte konkrétně na mysli. Napište mi, zavolejte, případně se zastavte osobně s upřesněním. Rád Vám odpovím.

Dobrý den, zajímá mě dění v obci a proto mě mrzí, že zápisy ze zastupitelstva se na stránkách objevují tak pozdě. Naposled to bylo za tři schůze od začátku roku až v září. Děkuji Katka

Těší mě Váš zájem o dění v obci a omlouvám se za tuto systémovou chybu. Zápisy ze schůzí Zastupitelstva budou umístovány na webové stránky nejpozději do dvou týdnů ode dne konání schůze.

Vážení a milí spoluobčané,
Jak vidíte, tato forma otevřené komunikace se starostou či obecně s vedením obce se v druhém kole už neujala. Zájem je skutečně minimální. Tímto tedy považuji tento „pokus“ za ukončený. **Nadále ovšem platí to, že budu velmi rád za jakékoliv otázky, podněty či konstruktivní kritiku, se kterými se na mě obrátíte ať už písemně, telefonicky, osobní návštěvou anebo kdykoliv, kdy se potkáme.** Připomínám také dosti opomíjenou možnost ovlivnění dění v obci prostřednictvím vašich zastupitelů a samozřejmě účastí na schůzích Zastupitelstva obce. Na závěr chci poděkovat všem, kteří s dotazy přišli, a přeji krásné podzimní dny.

Lubomír Zahradník, starosta obce

Informace odpadového hospodářství

Vážení spoluobčané

V dnešním příspěvku se opět vrátím k řešení s bioodpadem. Jak jsem v minulém článku psal o tom, že na Životním prostředí v Praze asi tráva neroste, tak jsem se v tom jenom utvrdil. Nicméně minulý měsíc nám přišlo konečně, skoro po roce, oficiální „Rozhodnutí o přidělení dotace“. Na základě těchto příslibených peněz teprve můžeme provést výběrové řízení na dodavatele kompostérů. Podle vysoutěžené ceny se teprve uzavírá smlouva s Fondem životního prostředí, který přepočítává podíl dotace a podíl náš. Pak teprve se kompostéry nakupují. Je to všechno zdlouhavé, ale tak fungují všechny žádosti o dotace na cokoli. Kompostéry tedy nakoupíme a rozdělíme v zimních měsících tak, aby byly připraveny na novou sezónu. Včas vás o všem budeme informovat.

Po obci rozmístěné hnědé popelnice na bio (vývoz se provádí každou středu) a velké kontejnery se osvědčily. Tímto bych rád poděkoval všem občanům za to, že dodržujete pravidla, co do těchto nádob patří a co ne. Doposud jsme neměli problém s dodatečným tříděním. Děkuji také, že nikdo nevyváží bioodpad na dnes už černou skládku za kostelem.

Věřím, že s domácími kompostéry a kontejnery po obci příští rok „boj se zeleným nepřítelem“ hravě zvládneme.

Přeji vám všem hezké podzimní dny, všem vinařům pěknou úrodu

a hodně stupňů a budu moc rád, když za mnou někdo přijde s nějakým novým a podnětným nápadem, jak dál a lépe bojovat s odpady.

Jan Nosek, místostarosta

PS.

Vizitka vinařů – Onasisova ulice v Nechorách

Zvelebujete, zkrášlujete, snažíte se, aby to bylo v Nechorách pěkné, aby se tu líbilo nám Prušánákům, ale i turistům, kteří sem přijíždějí ve stále větším počtu a jsou z tohoto místa nadšení. Někteří vinaři však přispívají ke vzhledu Nechor trochu jinak, po svém. Posuďte sami...

Starostův sloupek

Potomci Tatarů (Kumánů) mezi námi?

Citace z Wikipedie:

„Kumáni bojující ve vojsku uherského krále Ladislava Kumána, který byl po matce sám poloviční Kumán, významnou měrou přispěli k porážce českého krále Přemysla Otakara II. v bitvě na Moravském poli roku 1278.

Jako jedna z rozhodujících složek ve vojsku uherského krále Kumáni v letech 1252, 1271, 1278 a 1304 během válek uherských králů s Přemyslovci vtrhli na Moravu, přičemž se dopouštěli drancování a krutostí na obyvatelstvu a tisíce lidí odvlekli do zajetí. Na obranu před vpády bylo založeno například Uherské Hradiště nebo Uherský Brod. Pro svoji vizáž – tenké špičaté kníry, vyholenou lebku a hustý cop splývající z temene, která byla doplněna odíváním se do kaftanů a plstěnou čapkou na mongolský způsob, byli v českých zemích zaměňováni za Tatary.“

Asi se ptáte, jak Tataři souvisejí s dnešní dobou? Toto srovnání mě napadlo ve středu po našich krásných a velmi povedených prušáneckých hodech, kterým byla uštěřena drobná vada na krásu. Naši současní „Tataři“ sice neodvlékají lidi do zajetí, nemají tenké špičaté kníry, vyholenou lebku a hustý cop splývající z temene, neodívají se do kaftanů a nemají plstěnou čapku na mongolský způsob. Ale drancování, to jim panečku jde od ruky! Jsou rafinovaně maskováni! Letos se nenápadně vmísili do řad podlužácké chasy z okolních vsí a v přestrojení za šohajů drancovali. Zaměřili se tentokrát na dopravní značení. Asi to bude tím, že jejich předkové ve 13. století značky neznali, a tak je asi podvědomě, instinktivně dráždily... Vytrhali čerstvě instalované patníky směrem na Josefov, ohnuli až k zemi dvě dopravní značky (siláci!), naházeli dopravní značení do Kaluže a do struhy, dvě značky se ztratily úplně, taky se „prošli“ po autě provozovatelů atrakcí... Jejich partáci, převlečení za civilisty, zase zničili řadu pouličního osvětlení, uloupili dva klobučky našim šohajům... Prostě „dost slušný výsledek“ řázení novodobých „nájezdníků“.

Ne, ne, přátelé, nedejme se mýlit. Nejsou to Tataři, ani Kumáni. Jsou to jednotlivci z řad našich spoluobčanů, našich sousedů a dnes jim říkáme vandalové. Obvykle ušlápnutí, ukřivdění a neschopní jedinci, kteří nabývají obrovskou sílu až ve skupině, v partě, kde se konečně mohou pod rouškou tmy realizovat a vybit svůj vztek a zklamání nad vlastní neschopností. K tomu více než nadměrná dávka alkoholu a dílo zkázy jest dokonáno.

Nedejme si kazit naše překrásné tradice! Nedejme si ničt naše okolí! Stojí to námahu a peníze! Budme, prosím, pozorní a pokusme se překazit toto řádění, pokud nějaké náznaky zaznamenané. Přece nemůžeme všechno hlídat kamerami!!!

A pokud tyto řádky přečetl opravdový Tatar či Kumán, omlouvám se mu. Jde přece jen o humornou nadsázku, i když na ne příliš veselé téma☺

Váš starosta

Oznámení o době a místě konání voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

se uskuteční:

v pátek	20. října 2017 od 14.00 hod – 22.00 hod
v sobotu	21. října 2017 od 8.00 hod – 14.00 hod

Místem konání voleb jsou volební okrsky č. 1 a č. 2, a sídlo volebních místností těchto okrsků je přísálí Kulturního domu v Prušánkách.

Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky a úda je o oprávněnosti hlasovat v uvedeném volebním okrsku. Totožnost a státní občanství prokáže volič platným občanským průkazem nebo platným cestovním pasem ČR. Neprokáže-li uvedené skutečnosti zákonem stanovenými doklady, nebude mu hlasování umožněno. Volič může také volit na voličský průkaz v jakémkoliv státním volebním okrsku na území ČR nebo ve zvláštním volebním okrsku v zahraničí. Voličům budou dodány nejpozději 3 dny přede dnem konání voleb hlasovací lístky. V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti. Volič hlasuje osobně, zastoupení je nepřípustné.

Z naší knihovny

Milí čtenáři,

léto a dovolené je za námi. Mnozí z vás nyní finišují s polními pracemi a vinobraním, ale i toto pomine a nastane zima a doba odpočinku. A tím pádem čas na čtení.

Většina vás samozřejmě chodí, ať je léto nebo zima, takže jste jistě zaregistrovali drobné změny v umístění knih. Přes prázdniny jsem vyřazovala knihy, které se léta nechtou a ani již nejsou pro čtenáře atraktivní. Všichni chceme číst novinky a na tyto se musí udělat v regále místo. Mohli jste zaregistrovat stohy knih pod oknem, které čekaly právě na vyřazení, ale i komínky přímo v prostorách knihovny. Všechny regály byly vyprázdněny, utřen prach, ušpiněné obaly umyty. Za policemi, kde jsou umístěny romány pro ženy, navazují v regálech opravdové příběhy, lékařské romány, psychologické a společenské. Historické jsou hodně probrány, částečně vyřazeny a zbytek, který se málo čte, můžete najít v zadní části knihovny mezi staršími knihami. Pokud vás zajímá, jak to probíhalo, podívejte se na fotky na webových stránkách knihovny.

Nebojte se ale, že nebudete mít co číst, stále nám přicházejí nové knihy a výměnné fondy z Hodonína.

Dětem začal školní rok. Hned v září a začátkem října proběhly besedy s oběma třídami předškoláků. Když už je ten podzim, tak obvykle s ním i začínáme. Tentokrát jsme se zaměřili na vlaštovky, znáte to, vlaštovka na drátě = podzim. Něco jsme si o nich popovídali, ale i zatancovali při videu. Děti si pak vyrobily vlaštovky z papíru. Můžete si je

prohlédnout v knihovně, visí nám na papírových „drátech“ v síti v okně. Fotky opět můžete zhlédnout na fotogalerii našich stránek.

Užijte si pěkný podzim s dobrou knihou z naší knihovny.

Milena Hromková

Z činnosti ZŠ

Představujeme Mgr. Jakuba Horňáka, ředitele ZŠ

Od 1. července 2017 má naše základní škola nového pana ředitele. Nabízíme krátký rozhovor jako příležitost k seznámení. Kdybych měla nechat „smajlíka“ všude tam, kde se pan ředitel usmál, byl by následující text plný sluníček. ☺ Přijďte se taky někdy do školy nakazít pohodou a nadšením.

Pane řediteli, internetem koloval na začátku školního roku vtíp o tom, že studenti mají strach ze školy prvních pět dní a učitelé prvních pět let. Jak je to u ředitelů?

To je zajímavá otázka. Kdybych se bál, tak se do té funkce nepřihlásím, takže spíš než strach cítím respekt. Mám respekt z práce a odpovědnosti, mám obrovský respekt z kolegů, kteří mají delší pedagogickou praxi, mám respekt vůči dětem a rodičům.

Co vás přivedlo do Prušáněk?

Spíš to byla náhoda, nic cíleného. Viděl jsem inzerát, tak jsem si řekl, že to zkusím. Samozřejmě tomu předcházela nějaká fáze rozhodování, ale stejně tak to mohla být i jiná obec. I když do Nechor jezdím pravidelně několik let.

Odkud pocházíte?

Já jsem původem z Hodonína, pár let jsem strávil v Čechách. Ale vrátil jsem se na Moravu a teď bydlím v Dubňanech.

Každý pedagog má nějaké zaměření, tzv. aprobaci. Jakou máte vy?

Moje aprobace je první stupeň základní školy s angličtinou, takže možná trochu rarita mezi učitelkou

populací. I když v Čechách, kde jsem působil, jsme se jeden rok sešli tři chlapi učitelé na prvním stupni. Tam se to nezdálo tak neobvyklé.

Co vás přivedlo k učitelství?

Vlastně ani nevím. V rodině žádné učitele nemáme, moje vysněná práce to také nikdy nebyla, takže spíše taková souhra okolností a moje obecné zaměření humanitním směrem. Prostě šel čas a já se najednou ocitl před katedrou. Někdy je podle mě lepší věci neplánovat.

Kdybyste si měl vybrat nějaký předmět z druhého stupně základní školy, kterému byste dal přednost?

Pokud bych si měl vybrat, byla by to angličtina a hudební výchova.

Hrajete na nějaký hudební nástroj?

V rámci studia jsem musel absolvovat hru na klavír, ale myslím, že podstatně lépe ovládám hru na kytaru.

Co vás na naší škole zaujalo?

Rozhodně moc hezké prostředí kolem školy, to je velká deviza. Dále taky velmi slušná vybavenost, je tady ustálený tým zkušených učitelů, který má co nabídnout. Nejdůležitější je ale celková atmosféra školy, kterou po pár týdnech tady hodnotím jako velmi příjemnou. Budu se snažit, aby to tak zůstalo i dál.

S čím jste přijal ředitelskou funkci? Jaké máte plány?

Škola by měla být jakýmsi centrem dění. Měli by se tu potkávat různé vrstvy obyvatel, chtěl bych, aby se tu

Mgr. Jakub Horňák

učilo moderně s ohledem na potřeby žáků, aby se škola víc zpřístupnila rodičům, aby se tu zkrátka lidi rádi potkávali a rádi se sem vraceli. Plánů je spousta, ale chce to dávkovat postupně. Aktuálně třeba pracujeme na renovaci webových stránek, probíhá soutěž o nové školní logo. V tomto školním roce bychom také rádi rekonstruovali školní kuchyňku.

Jak se ředitelé vypořádávají s tím, jak se do života dětí vkrádá virtuální realita?

Občas se mě děti zeptají, zda mám Facebook. Nemám, upřímně nejsem jeho příznivcem. Každopádně vývoj je nezadržitelný a nové technologie a virtuální realita patří i do školy. Podle mě je důležité ukázat dětem, jak to využít ve svůj prospěch, aby si z toho vzali to dobré a zajímavé. Aby dokázali rozlišit v tom toku informací to, co je pro ně přínosné.

Jaké starosti mají ředitelé škol? Co vás čeká řešit?

Jsem na začátku svého ředitelského působení, nemohu tedy úplně jednoduše odpovědět. Kdybych to měl velmi rychle zhodnotit, myslím si, že je to hlavně zahlcení vším možným. Ředitel by se měl primárně zabývat vzděláváním samotným, aby se kvalitně vzdělávalo, zkrátka aby se škola posouvala směrem dopředu a byla nějakým pozitivním způsobem vidět. Bylo by krásné, kdybychom měli možnost zaplatit si odborníky, kteří se budou místo nás zabývat obory, které přímo nesouvisí se školou.

Škola není jen pedagogický sbor a žáci, ale i rodiče. Co vy jako ředitel od rodičů očekáváte?

Očekávám hlavně otevřenou komunikaci a také jistou dávku sebe-reflexe, protože tyhle věci mohu sám nabídnout rodičům. Byl bych také rád, kdyby se v rámci možností rodiče podíleli na chodu školy. Moje původ-

ní představa byla, že by se ustanovil takový poradní sbor rodičů. Funguje školská rada, to je v pořádku, ale je to instituce daná zákonem a jsou tam jasně daná pravidla. Ale dostat se neformální cestou k názorům, postojům a nápadům rodičů, kteří se ve třídě většinou znají, by mohlo školu možná posunout.

Zmínili jste připravované internetové stránky školy. Počítá se tam s nějakým informačním prostorem pro rodiče?

Kromě základních potřebných informací by možná nebylo od věci, kdyby součástí webu mohla být nějaká řízená diskuse, zkrátka prostor pro obousměrnou komunikaci. Otázka je, zda by to mělo využít.

Kdyby vás teď chtěl někdo z rodičů oslovit. Jak může?

Když přijdou rodiče osobně, je to úplně nejlepší. Jinak samozřejmě telefonem, e-mailem, záleží na preferencích. Nebráním se ničemu. Mám

dveře otevřené pořád. Je samozřejmě lepší domluvit si schůzku předem, protože některé týdny jsou náročnější. Ale není vůbec žádný problém se setkat.

Jak odpočíváte?

Abych řekl pravdu, tak vlastně ani nevím. Máme dvouletou dceru a s manželkou říkáme, že je velmi časově náročná. Býval to sport, běh, volejbal. Toho času je opravdu teď málo, kdo má malé děti asi ví, o čem mluvím. Sem tam si sednu ke klavíru nebo kytara. Mnohem častěji ale pozdě v noci k televizi a počítači, jen „zírám“ a třídím myšlenky.

Přišel jste do vinařské obce. Takže nakonec je na místě otázka, které víno máte rád?

Někdo mi kdysi říkal, že do červeného vína musí člověk dozrát, což se u mě ještě nestalo. Takže spíše bílé, polosuché, případně „roséčko“ ☺.

*Za rozhovor děkuje
Helena Hájková*

Nový školní rok

Co asi probíhá v hlavách školáků na konci školního roku s vysvědčením v ruce je zřejmě jasné. Kdyby ale uměla mluvit sama škola, co aby asi řekla na začátku prázdnin? „Uf!“ „Konečně!“ „Jau, to bolí.“ Nebo třeba: „Bude mi po vás smutno!“ „Neopouštěj mě!“ Těžko říct... Každopádně i školní budova si potřebuje odpočinout, načerpat síly v podobě velkého úklidu, větších či menších oprav a užít si taky trochu ticha. Tak čím vším si vlastně ta naše škola v rámci své letní rekonvalescence prošla?

Nejvíce ji asi letos potrápilo suché počasí, které se díky špatnému podloží budovy opět výrazně projevilo na praskání stěn. Tento problém celkem v 7 učebnách vyřešily sádrokartonové předstěny, které největší praskliny zakryly. Nechyběla samozřejmě ani nová výmalba některých tříd a chodeb. Pro zjednodušení celkového provozu školy pak proběhla výměna většiny zámků kvůli přechodu na systém generálního klíče. K efektivnější práci učitelů by mělo pomoci vylepšení celkového zasítování školy. Díky dobré spolupráci s obcí budou žáci moct využívat v nadcházejícím školním roce novou přírodní učebnu, která byla dokončena během prázdnin. Nezapomnělo se ani na budovu mateřské školy, v níž se zprovoznila doposud chybějící wi-fi síť. Ne všechno se samozřejmě dá během prázdnin zvládnout, a proto nám

některé úkoly zůstávají do budoucna. Třeba parková úprava zahrady v mateřské škole, oprava střechy učebního pavilonu, dovybavení hřiště pro školní družinu nebo přestavba internetových stránek školy. Mezi plány v novém školním roce patří také rozšíření školního pozemku, který slouží pro pracovní činnosti, přechod na čipový systém v rámci školní jídelny a v neposlední řadě rekonstrukce školní kuchyňky.

S přípravným týdnem na konci srpna byly všechny nejnnutnější opravy dokončeny a my jsme mohli přivítat v naší škole nové tváře. Paní učitelky Martina Hubová (M+Tv) a Jana Kolaciová (F+Pč+Vv) společně s paní asistentkou Martinou Kopečnou a paní kuchařkou Erikou Bůřilovou rozšířily náš školní tým. Ten je částečně posílen i o rodilou mluvčí Charlotte z Manchesteru. Ta dochází do naší školy dvakrát týdně, aby posílila výuku angličtiny v podstatě ve všech třídách kromě prvňáčků. Ti si místo toho dali zahřívací kolo před ostrým startem školního roku a prožili v sobotu 2. září zábavné seznamovací odpoledne společně se svými rodiči. To si pro ně, již tradičně, připravily paní učitelky z I. stupně.

Co ještě zbývá dodat? Snad jen doufat, že začátek školního roku nabral pro všechny ten správný směr.

Všem přeji klidné podzimní dny.

Jakub Horňák, ředitel školy

Naše sobotní setkání 2. 9. 2017

Prázdniny rychle uběhly a děti se začaly pomalu chystat do školy. Většina z dětí se těší na své kamarády a na vzájemné povídání o prožitém prázdninovém dobrodružství. Budoucí prvňáčky čeká nové prostředí školy i třídy, spolužáci i paní učitelka. Abychom jim ve škole připravili příjemné seznámení, k tomu slouží naše tradiční setkání plné hraní a povídání. V letošním roce budou průvodci nových zážitků a zkušeností dětí první třídy kohoutek a slepička. Znamou pohádku doplní i texty Michala Černíka „Kykyryký, dobrý den,“ které dětem přiblíží zajímavý svět zvířat a života na statku.

Děti si odpoledne společně s rodiči vytvořily postavu kohoutka, skládaly i třídily připravené obrázky a vytvořily praktické jmenovky. V tělocvičně je čekala cesta za kohoutkem a slepičkou s překonáváním různých překážek. A rodiče? Ti se nejen díva-

li na své děti, ale stihli se i vzájemně seznámit při krátké aktivitě „Lovci lidí“ a vzpomenout si na své oblíbené pohádky z dětství. V druhé části programu byl čas na základní informace o škole od pana ředitele Horňáka i praktické dotazy k první třídě. Na závěr děti předvedly svým rodičům veršovaný pozdrav. Společný úsměv

a dobrá nálada při loučení byla příslibem, že se nejen děti, ale snad i dospělí se budou ve škole rádi setkávat.

Děkuji všem, kteří se podíleli na sobotním setkání. Velká účast rodičů i dětí byla pro nás všechny příjemnou odměnou.

Ludka Trechová, uč. 1. třídy

Foto: Blanka Čechová

Prvňáčci v říši vědy 4. 9. 2017

Je pondělí 4. září. Den, kdy prvňáčci poprvé nesou své nové aktovky a usedají do svých školních lavic. Děti si ve známém prostředí vybírají místa a s napětím očekávají zvonění. Po krátkém společném přivítání děti pozdravil a přivítal i pan ředitel Jakub Horňák a také pan starosta Luboš Zahradník. Za dveřmi však čeká ještě jedna vzácná návštěva. Jsou to zástupci Rádia Jih, kteří doprovodili Magdalenku Pálkovou do školy. Ta vyhrála telefonickou soutěž a rozhlasový doprovod byl její odměnou.

Posledním překvapením pro děti bylo pozvání a volné vstupenky do Hvězdárny a planetária Brno a do VIDA science parku. Naše děti se totiž účastní projektu „Prvňáčci v říši vědy“, který se realizuje pod záštitou hejtmana Jihomoravského kraje.

Věřím, že se děti mají celý rok na co těšit.

Hodně štěstí, školních úspěchů i zajímavých zážitků dětem i rodičům přeje

Ludka Trechová, třídní uč. 1. třídy

Foto Barbora Bárová

Environmentální výchova - Ekolympiáda ve Strážnici

V pátek 22. září jsme se již tradičně zúčastnili Ekolympiády na gymnáziu ve Strážnici. Vždy soutěží jeden žák ze šesté třídy, to byla letos Karolína Pšovská, jeden ze sedmé třídy, to měl být Tomáš Hromek, ale ten nám onemocněl, tak jej zastoupila Lea Sa-

dovská, a jeden žák z osmé třídy, Nikolas Netík. Jako doprovod jel s námi pan učitel Wagner. Tentokrát se nám docela dařilo. Skončili jsme na čtvrtém místě. Olympiáda se skládá ze tří částí: z teoretického testu, praktické části v terénu a z projektu. Pracovalo

se nám dobře, dověděli jsme se zase něco nového a poznali jsme zámecký park, kde jsme plnili praktickou část olympiády.

Za účastníky ekolympiády

Mila Kurková

Foto Vladimír Wagner

Z naší školčky

Nový školní rok je tu a my vítáme nové děti do školky opět v plné síle, i když podzimní zlaté slunce už září malátně a s únavou... Těšíme se na nové zážitky a radosti dětí. Sešly jsme se ve stejném složení učitelek i asistentek pedagoga a budeme se snažit, aby děti mohly být stále spokojené, radostně naladěné a vlastně úplně bezstarostné, ale přesto aby se dokázaly co nejlépe socializovat, tedy připravit na samotný život v dospělosti. Celkový počet dětí ve školce je 91, tedy pět tříd. Z toho máme 29 předškoláků ve dvou třídách – v Kořátkách a v Broučcích na školní družině. V nejbližší době, pokud nám to počasí dovolí, nás čeká společná akce s rodiči na zahradě mateřské školy a to Dýňobraní – oslava dýní, kde nejenom děti, ale také rodiče zapojí fantazii a vytváří originální dekorace, strašáky a skřítky. Poté naše předškoláky čeká vystoupení s krátkým programem na Besedě s důchodci, kde každoročně děti vystupují. Novinkou

loni bylo vystoupení i na Besedě v Josefově, tak snad se letos zúčastníme taky, neboť nacvičování už je v plném proudu. Předškolní děti si rády půjčují knížky na prohlížení či čtení před spaním, proto nás opět očekává paní Hromková v místní knihovně s připravenými příběhy a zajímavostmi z dětského světa. Také během celého roku předškolní děti již tradičně navštěvují programy v Ekocentru Důbrava Hodonín, kam jezdí rády taky za zvířátky. V plánu máme také spoustu divadel, jak hraných, tak loutkových, která jezdí za námi do mateřské školy.

Závěrem bych vás všechny chtěla pozvat na besedu s předním českým psychologem Janem Svobodou na téma Psychologie v současné škole, která se koná 10. října v 17:00 hodin v jídelně ZŠ.

Přeji barevný podzim.

Lucie Dřejčková

Něco pro váš úsměv

* Učitelka u oběda: „Tak ale teď už jez a nehleď po vrabcích.“

A Zuzanka K. dodává: „...nebo po švarných chlapcích.“

* Barunka F. při svačince: „Paní učitelko mě ta kaše nechutná, já sem to dala do puse a úplně se mě v očích objevily slzy.“

* Učitelka se ptá dětí: „Víte co je to zvonkohra?“ A Hanička G. vysvětlila tento pojem po svém a udělala mě tím velkou radost protože jsem si vzpomněla na to, když já jsem byla malá a dělali jsme s kamarády to samé: „Paní učitelko, já vím co to je, to je taková hra, že se zazvoní a uteče, a my sme to hráli a jed-

na paní se tak rozčílila, ale my sme byli pořád schovaní a vůbec sme nevyšli. Ale mamka se to nesmí dozvědět.“

Tímto se omlouvám Haničce, že jsem ji prozradila, ale myslím, že se na ni nebude zlobit ani maminka, ani ta paní, u které zvonili.

Radka Šurková

Všichni se tu máme rádi, vždyt jsme dobří kamarádi.

Vodou příliš neplytváme, pouštíme ji, jen když máme.

Když si hračky roztahám, na své místo je vždy dám.

V postýlce klidně ležíme a pusinky ztišíme.

Hudební, taneční a výtvarná škola

HTVŠ vstoupila již do svého třetího školního roku a s velkým potěšením musím konstatovat, že zájem dětí o umělecké obory, které se u nás vyučují, nijak neopadl. V letošním roce evidujeme 114 žáků v jedenácti hudebních a dvou tanečních oborech, a také ve výtvarném a dramatickém oboru. V námi nabízených oborech pro letošní rok přibyl i jeden nový, a to hra na kontrabas, kterou bude od září vyučovat Milan Maláník. Ostatní obory zůstaly stejné jako v loňském roce, ale obměnila se nám trochu sestava pedagogů. Jmenovitě je to

Martin Holinka, který převzal výuku houslí po paní Markusové. Dále je to Jirí Dvořák, jenž vyučuje společně s Pavlem Palátem hru na kytaru a v neposlední řadě posílila náš učitelský sbor paní Marie Řehánková, která povede nejmladší skupinu výtvarného oboru. Naši školu opustila také jedna z vyučujících klavíru paní Jarmila Pařízková. Všem pedagogům, kteří působili na HTVŠ Prušánky, moc děkuji za jejich práci a obětavost při vedení dětí, čímž velmi přispěli k úspěšnému fungování naší školy. V prvním pololetí plánujeme opět dvě besídky

a to 6. 12. a 18. 12. Osobně si myslím, že se tento model vystoupení v loňském roce osvědčil, a proto jej hodláme zachovat i pro tento školní rok. Všechny podrobnosti o vystoupeních i novinkách v HTVŠ budou zveřejňovány na webu htvsprusanky.cz a také na facebookové stránce HTVŠ.

Všem dětem přeji vydařený vstup do nového školního roku a spoustu uměleckých zážitků. Učitelům hodně zdaru a trpělivosti při vštěpování nových dovedností svým žákům a rodičům spoustu radosti ze svých dětí.

Za HTVŠ Vít Němeček

Info ze SRPDŠ

Po delší odmlce vás chci informovat o činnosti SRPDŠ. Nejdříve o tom, co bylo financováno z financí SRPDŠ. Byly to jak obvyklé akce – Týmečky, lyžařský zájezd, úhrada autobusu na divadlo pro 1. stupeň, taneční pro žáky 9. třídy, ples, také jsme zorganizovali besedu s Mgr. Helenou Adamusovou na téma ŠIKANA, která byla v únoru. Podařenou akcí bylo Deskohraní, kde si děti i rodiče mohli v KD celý den hrát deskové hry. Bylo z čeho vybírat. Lektorka přivezla více jak 70 her a s trpělivostí hráčům vybranou hru představila a naučila. V případě zájmu bylo možné si i hry zakoupit. Tuto akci zopakujeme a to dne 2.12.2017, můžete si to poznačit do svých kalendářů a přijít si užít den ve světě deskových her, který už není jen o Člověče nezlob se... Závěrem školního roku SRPDŠ uhradilo divadelní ztvárnění

knihy Memento od Radka Johna. Divadlo bylo pro žáky II. stupně jako prevence v otázce užívání drog a závislostí. Poslední podařenou akcí bylo Bubínkování, kde měli možnost žáci poznat svět rytmu.

A co tento školní rok? Zástupci SRPDŠ rozhodli mimo obvyklých akcí uhradit z finančních prostředků, které se podařilo za několik let ušetřit, každému žákovi v tomto školním roce sadu sešitů, kterou zajišťuje škola. Prvnákům bude SRPDŠ přispívat na zakoupení knihy na konci školního roku, v rámci pasování na čtenáře. V říjnu začne taneční příprava deváťáků, kteří už žijí přípravami na ples, který bude 27.1.2018. Určitě se máme na co těšit...

Nyní však ještě přejí pěkné podzimní dny.

Za SRPDŠ Lenka Tlachová

Nechoránek

Pěkné podzimní dny přejí děcka z Nechoránku

Máme za sebou léto a to jsme si my, děti z Nechoránku, parádně užily. Nejen, že byly prázdniny, ale taky největší folklorní svátek v Průšánkách – hody. Dnes už jsme stálou partou mezi dospělými, při sobotní besedě u cimbálu. A protože jsme tam většinou nejmladší, vystupujeme hned na začátku. To je moc dobře, protože se pak ještě stihneme převléct do civilu a hurá na kolotoče. Letos se k nám taky přidali kluci z dětské cimbálky. Je moc dobře, že tady něco takového vzniká a už se těšíme, až nám to společně bude ladit a budeme spolu vystupovat.

Hodové pondělí, to je další kus parádního programu. Sice to chvilku trvalo, než se přišlo pod zelené, ale

pak to stálo za to. Je to zábava, když si můžeme zatancovat společně s velkýma v kroji. A jak to tak vypadalo, i oni si to s námi užili. Na společnou fotku jsme se ani nemohli vejít, kolik nás tam bylo.

Podzim pro nás začíná slavností Vinobraní. Tentokrát krojovaným moc neprálo počasí, ale nakonec nepršelo a tak průvod, pochodující přes Průšanky do Nechor, nezmokl. A ani zima nebyla taková, jak hrozila předpověď.

Při této akci nám vždycky trošku zkomplikuje situaci vykopaná jáma, do které pak přijde májka. Jednou ji musíme přeskakovat, jindy zase nevíme, jak kolem ní na pódiu stát. Ale zvládly jsme to. Řízek za odměnu je

pak zasloužená odměna.

Další vystoupení, dnes už taky tradiční, je pro naše babičky a dědy. Beseda s důchodci k průšáneckému podzimu neodmyslitelně patří. A i když nás nedoprovází živá hudba, tak to našim seniorům nevadí. Hlavně, že jim vnoučata z pódia zamávají.

*Hezký podzim přejeme,
u kamen sa hřejeme,
a když čepicu si dáme,
tož vám rádi zazpíváme.*

*Barevné dny přeje Nechoránek
Text a foto Iva Letochová*

Klub maminek

Léto v Klubu maminek

Letní období bývá pro Klub maminek obvykle takovým hluchým obdobím, kdy rodiny s dětmi jezdí na dovolené. Letos se nám ale podařilo sejít se téměř každý týden. V červenci jsme se scházeli klasicky na domku v ulici Úzká a po hodech jsme dostali možnost scházet se venku na junáckém hřišti za hřbitovem, za což moc děkujeme. Je škoda nevyužít hezkého počasí, ale bohužel v Prušánkách není jiné oplocené hřiště, kde bychom se s Klubem mohli sejít. Jsme tedy rádi za tuto možnost a hřiště jsme využívali, dokud to počasí dovolilo. Nyní, když už je po ránu dost chladno, se opět scházíme na domku, a to pravidelně ve čtvrtek od 9:00 cca do 11:00.

Vrcholem léta pro nás byla příprava už tradiční burzy dětského podzimního a zimního oblečení. Protože při minulých burzách rapidně narostl zájem o prodejní čísla, musely jsme tentokrát přistoupit k omezenému počtu prodávajících. Kulturní dům totiž není nafukovací a za chvíli bychom se tam se všemi věcmi nevešly. Tato regulace počtu prodávajících bude probíhat i na příštích burzách, tak

že pokud chcete na burze prodávat, doporučuji zavolat nebo napsat si o prodejní číslo co nejdříve po vyhlášení termínu.

Tentokrát se burza opět vydařila, maminky si nakoupily, děti si pohrály v dětském koutku a vypadalo to, že většinou odcházeli všichni spokojení, a to je to, o co se snažíme a co nás nejvíc těší. Celá burza by ale vůbec nebyla, kdybychom neměly podporu obecního úřadu a kdyby se nenašlo dostatečné množství dobrovolnic z řad prušáneckých maminek, které se podílely na bezproblémovém průběhu burzy. Těm všem patří náš velký dík.

A na co se můžete v Klubu maminek těšit na podzim a v zimě? Plánujeme výlet s dětmi do hodonínské herny Bambino nebo do ZOO, odpolední podzimní tvoření, výrobu adventních věnců, vánoční setkání s předáním dárků v Klubu... Bude toho dost a my se těšíme, že si k nám najdete cestu a strávíte s námi pohodové dopoledne nebo odpoledne.

Za Klub maminek Martina Vašíčková

Z činnosti skautu

Skaut Mikulčice

Letošní skautský letní tábor u vesnice Polnička na Vysočině se nesl ve stylu Vikingů. Děti, přestrojené v dobovém oblečení a rozdělené do družstev, prošly různými disciplínami – od výroby šípů a luků, přes házení noží, výroby bubínků až po finální hledání bájněho pokladu. Kromě „celotáborovky“ se děti také podívaly do ZOO v Jihlavě anebo aquaparku. Tábor je pro děti od začátku jedno velké dobrodružství. Objevují bydlení ve stanu, hry, sportování, koupání, vaření, pobyt v přírodě, jízdu na koni i výlety do okolí. Starší a zkušenější pomáhají nováčkům zvyknout si na táborový život. Výhodou tábora je, že je pořádají oddíly, které fungují během celého roku. Děti se navzájem už znají a mají tu kamarády. Příští rok tedy opět na Vysočině :o)

Za skauty Mikulčice, Majka – Barbora Ivičičová

Strom slibu

Za lesem na vršku, kousek od staré cesty do neznáma, leží veliká louka. Kamenem byste ji nepřehodili a za chvíli neobešli. Uprostřed té louky, osamocen, stojí vysoký a silný strom, co ho ani pět párů dětských rukou neobemkne. V jeho koruně až tam na vršku, kde začíná nebe, jsem seděl s pánem stromů a pozoroval západ slunce.

„Už jsem ti vyprávěl o tomhle stromě, Benedikte?“ prolomil stromový pán ticho větru a zpěv listů.

„Ne ještě ne,“ zpozorněl jsem, vytušiv zajímavý příběh.

„Tak věz, že se to stalo dávno před mnohými časy“ rozhovořil se.

„Ale kdy, to ti nepovím, protože my bytostní nelpíme na čase tak jako vy lidé. Až támhle za těmi kopci, a ještě dál leží vesnice a v té žil chasník s rodinou. Nevedlo se jim špatně, chodil poctivě pracovat na panská pole a pokaždé odvedl to, co měl, takže s vrchností neměli neshod. O to větší bylo jejich překvapení, když pro něj přišli zbrojnoši, že pán ho volá do vojenské služby, že bude hájit jeho prapory na straně krále proti vzbouřeným stavům. Chasník se vzpouzel, tvrdíce, že povinností vůči pánu vždy dostal, ale že dle práva ve věcech vojenských, je člověkem svobodným. Jenže kampak s právem a spravedlností na žoldáky. Ti měli za úkol přivést každou zdravou ruku, co může svírat meč, a když ne po dobrém, tak po zlém. Chasník se bránil, seč mu síly stačily, ale co zmoohl proti přesile ozbrojenců? Dovlekli ho do tábora a za přísného velení z něj začali dělat poslušného vojáka jeho výsosti. Ukazovali mu, jak správně držet štít, kam bodnout či meč zarazit.

Možná by se časem z chasníka stal bezduchý stroj, jenž umí jenom plnit své úkoly, nebýt zprávy, která se jako blesk rozšířila po ležení. Vzbouřená šlechta že táhne krajem a pustoší, na co přijde. Byla dokonce vyjmenována místa, kudy se přehnala a jedno z nich bylo i místo, kde žila chasníková rodina. Strach o nejbližší donutil v noci chasníka vyplížit se z tábora, vzít koně a rozjet se domů. Neumíš si představit tu hrůzu, jenž se mu tam naskytl.“

Pán stromů si povzdechl a na chvíli se odmlčel. „Je nepředstavitelné, čeho vy lidé jste schopni. Chci tě, Benedikte, ušetřit podrobností, tak jenom věz, že nikdo z jeho blízkých nezůstal naživu. Tři dny chodil chasník po lese jak ve snu, zmámen svou bolestí. Nejedl, nespál, jen ustavičně štkal, byl zlomený. Čtvrtý den ho chytili královští zbrojnoši. Pro výstrahu ho za dezerci nechali zmrskat a uvrhnout do žaláře. Aspoň měl čas na přemýšlení o svém osudu. Nevěděl, komu by se měl mstít a jeho bolest stejně přehlušila jakoukoliv touhu po odplatě. Cožpak mu může něco nahradit jeho milované? A cožpak by sám nezpůsobil zase někomu jinému žalost a utrpení ze ztráty blízkých? Dlouho, předlouho rozmlouval s Bohem, naříkajíc pro osud a prosíc o naději. Až ke konci svého věznění nabylo jeho odhodlání pevnosti žuly a v dálce vyšla hvězda života. Už nikdy, napříč veškerým bytím, nepozvedne proti nikomu meč, nezasadí ránu, nezpůsobí bolest. Už musí konečně přestat ten její věčný koloběh, to její věčné stěhování po lidských srdcích.“

„Ach, Benedikte,“ povzdychl si opět

bytostný.

„Neumíš si představit, kolik ústrků, příkoří, bezpráví a násilí musel chasník protrpět za to, že nechtěl pozvednout meč, cvičit se v boji. Ale své rozhodnutí ani na okamžik nezradil.“

Pak však nastal den hlavní bitvy. Králova vojska se na kopci sešikovala proti vojsku vzbouřených šlechtických stavů. Bylo pondělí, ale možná také neděle, anebo pátek. Koho to zajímá? Jedno motýlí křídél mávnutí je hodnotnější než celá ta vaše bitva,“ odfrkl si pán stromů a já se trochu zastyděl.

„Každopádně bylo ráno a slunce plálo na obzoru, když tisíce zbrojnošů vyrazilo na velké louce proti sobě. Chasník v drátěné košili, bez brnění, byl postaven do první řady. Měl sice v ruce meč a štít, ale byl pevně rozhodnut je nepoužít. Po tom, co se krajinou rozlehl řev tisíce hrdel a za třepotu korouhví se vojska hnala proti sobě, masa těl tlačila první šik i s chasníkem, dokud nenarazil na hradbu šlechtických těžkooděnců. Pak se rozpoutal strašný boj, lidské peklo, krvavé a děsivé. Chasník svěsil ruce a tise, s očima upřenými k nebesům, se modlil za spásu nešťastného světa. Střely létaly v přehustém roji kolem, ale jako by byl chasník zahalen kouzelným závojem. Všechny se mu vyhnuly a ani žádný z nepřátel proti němu nezvedl zbraň. Tři hodiny trvala ta strašlivá podívaná pro krále. Tři hodiny tam chasník nehnutě stál, zatímco kolem se oháněla ta s kousou, co jí síly stačily. Po třech hodinách už nebyl nikdo, kdo by mohl pozvednout meč, či prapor. Král a generálové už

dávno utekli, a tak chasník byl jediný, kdo tu stál. Odhodil štít a vši silou zabodl meč do trávy, pak pomalu a svobodně odkráčel napříč loukou vstříc slunci. No a po pár letech, Benedikte, přesně na místě, kde zabodl svůj meč, začal vyrůstat strom. Tenhle strom.“ řekl bytostný a láskyplně pohladil jeho kůru.

„Stejně jako tenkrát chasník tu stojí osamocen, nezdolný ve své pevnosti, čelící bouřím a vichřicím. Stejně jako on roste si v nebe vlastní cestou, sám, neporažen. Od pradávna se mu neřekne jinak než Strom Slibu a není lepší místo pro načerpání odhodlání, protože právě zde ho naplnil chasník svou vírou a čistotou, a to jej učinilo nesmrtelným.“

„A co ten chasník?“

„Snad směl začít znovu,“ usmál se bytostný, „snad mu byla dána páska přes oči, jako se dává nenarozeným, aby zapomněli na své životy i bolesti. Či snad teď svůj příběh komusi vypráví. Kdo ví.“ Pán stromů se odmlčel a zahleděl se do dáli, jako by tam chtěl vidět záda odcházejícího bojovníka.

„Víš, Benedikte, nevím, jestli jsi mi dobře rozuměl,“ řekl po chvíli. „Ten strom, to je opravdu jeho zhmotně-

lý slib, žádný symbol. Je tak silný, že se musel prozářit do viditelné formy. Kdyby ses koukl z dálky, zjistil bys, že strom s korunou má tvar meče vklíněného v zem.“ stromový pán s úsměvem koukal na mé ohromení.

„Svět je skutečnější, než se zdá, vid?“ řekl a zaposlouchal se do zpěvu větru a šumění listů. A právě u tohoto osamocenému Stromu Slibu letos na tábo-

ře naše vlčata a skauti skládali své vlčecí a skautské sliby. Snad se i jejich slib prozáří do viditelné formy, která bude potěšením pro ně samotné a také pro všechny ostatní lidi, které ve svém životě potkají.

Za skautský oddíl
Cor Dare Prušánky
Libor Sukup
Foto Michal Uher

N.C.O.D.

Taneční studio N.C.O.D.

Taneční studio N.C.O.D. (No Comment Only Dance) se specializuje na tanec zvaný STREET DANCE, který se stává stále více populárním. Tento taneční obor zastřešuje velké množství tanečních stylů, jež se neustále rozvíjejí, a každý si určitě naleznete ten svůj.

Zajišťujeme dětem, mládeži a dospělým vzdělání v oblasti moderního tance, pořádáme vzdělávací workshopy, organizujeme různá vystoupení a taneční show pro rodiče a veřejnost, zajišťujeme účast členů na tanečních soutěžích, vzdělávacích workshopech a soustředění.

Taneční studio vzniklo v roce 2011. Nyní vyučujeme v sedmnácti městech a obcích včetně PRUŠÁNEK. Věnu-

jeme se dětem od 3 let, dospělým do xx let. Taneční studio navštěvuje celkem více jak 250 členů. Taneční aktivity bychom chtěli do budoucna dále rozšiřovat a doufáme, že se nám podaří rozšířit lásku k tanci směrem k dalším dětem, mládeži a dospělým, kteří budou chtít využít svůj volný čas zdravěji, aktivněji, v kruhu nových přátel a získávat tak nové zážitky a zkušenosti. Na soutěžích jsme získali již mnohá ocenění, tím posledním bylo 2. místo a titul více mistra světa na soutěži v Chorvatsku „World Dance Masters 2017“. Naše motto: „V tanci není dobrých či zlých – tanec může milovat nebo milovat nade vše!“

PRÁVIDELNÉ LEKCE V PRUŠÁNKÁCH PRO DĚTI A MLÁDEŽ

- KAŽDÉ PONDĚLÍ 17:45 – 18:45
- V SÁLE KULTURNÍHO DOMU

Nově členy přibíráme po celý školní rok, stačí dorazit na trénink ☺. Více na www.ncod.cz, dotazy zasílejte na email: ncod@seznam.cz

Za celý lektorský tým srdečně zve a těší se
Lenka Žůrková, tel: 723 665 935

Spolek Nechorští vinaři

K Nechorám do sklepa... za mladým vínem

Spolek Nechorští vinaři zve všechny příznivce dobrého vína do vinařské vesničky Nechory na 3. ročník ochutnávky mladých vín ročníku 2017. Akci pořádáme v sobotu 25. 11. 2017 v době od 10:00 do 19:00 hodin.

Ochutnávky budou probíhat asi ve 20 sklepech, kde každý vinař připraví nejméně 2 vzorky mladého vína (1B+1Č/1R), vína z minulých ročníků, případně i jiné občerstvení dle úvahy. Od 15:00 hod. bude ve vytápěném stanu v centru hrát Kapela starých časů. Zde budou zorganizovány i soutěže pro účastníky. Za své výkony budou nejlepší soutěžící jako vždy odměněni. Podrobné informace o připravovaném programu budeme postupně zveřejňovat na webu spolku, aktuality najdete i na našem profilu na Facebooku.

Vstupné je stejně jako v létě 800,- Kč na místě, 700,- Kč v on-line před-

prodeji na našem webu. Předprodej jsme letos symbolicky zahájili na sv. Bartoloměje, jednoho z patronů moravských vinařů. Předplacené vstupenky si návštěvníci budou moci, stejně jako v létě, odebrat před akcí již v pátek 24. 11. 2017 v podvečer.

Vstupenka obsahuje kupóny 4 x 100,- Kč na nákup lahvového vína, průvodce, propisku, pásek na ruku, skleničku a praktickou taštičku nejen na skleničku. Opět plánujeme zařadit jeden volný kupón na vyprošovací polévku. Podrobnosti k jejímu odběru zveřejníme včas na našem webu.

Věříme, že si příležitost k návštěvě Nechor nenecháte ujít ani vy, občané Prušánek. Krátké adventní zastavení určitě přispěje k navození té správné předvánoční nálady. Těšíme se na vás.

Michaela Hradilová

A trochu poezie...

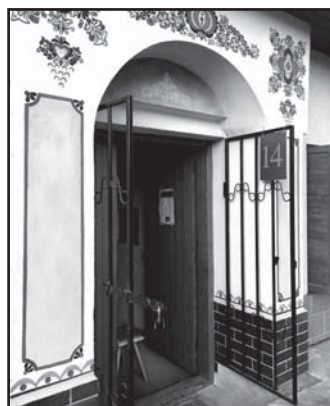
Září

Ke konci září,
když vánek chvěje vzduch,
jsou jitra slunečná a v oparu.
Obtěžkaný hrozen
s tebou budu jíst,
míhat se krajinou
v babím létě rogalu.

Do těch kouřů a do těch mlh,
tam k dolině a k úvalu,
kde září splácí léta dluh,
kde zrají plody
v barevném chorálu.

Pod nebem visí papíroví draci,
letnice, co odletěly k obzoru,
na provázku cítím,
jak tvá duše se ztrácí,
jen na patře zbyla
mi cizokrajná chuť zázvoru.

Pigi - ze sbírky Nechorské byliny

Naši senioři

A co senioři?

Vše nasvědčuje tomu, že podzim už je tady, začínají delší večery a na nás čeká spousta aktivit. Než se ale rozepíšu, co máme v plánu, musím vzpomenout náš pěkný výlet na kolech do Mikulčic. Koncem měsíce července nás pozvaly seniorky na prohlídku chalupy Fanoša Mikuleckého. Chaloupka nás mile překvapila svými „izbátkami“

starobyle vybavenými. Ručně psané noty s písničkami, které si stále zpíváme. Loutkové divadélko, které si Fanoš Mikulecký sám vyrobil a namaloval. No, bylo se na co dívat. Za vše, co zde vykonali, patří všem velký dík, hlavně seniorům.

A co nás čeká? V říjnu pořádá Obecní úřad Prušánky besedu ke Dni

seniorů s našimi občany. A my při přípravě tohoto setkání pomáháme, ať už osobním pozváním seniorů a doručením pozvánek, pečením koláčů, obsluhou. Snažíme se navodit dobrou atmosféru, aby se všichni cítili dobře a těšili se na další setkání.

Protože na svátek sv. Martina - 11. 11. - bývaly u nás hody, zkouší-

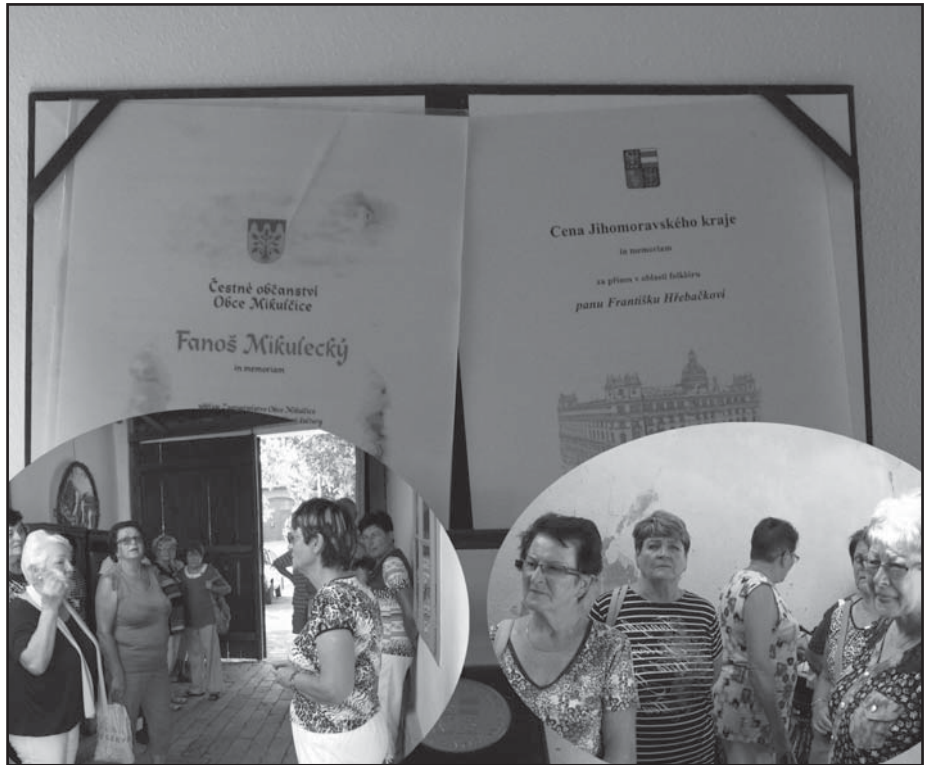
me vzpomínkou znovu obnovit tuto tradici. Proto i letos pořádáme druhé Martinské posezení, na které všechny srdečně zveme. Přijďte si s námi zazpívat a pobavit se.

Na měsíc prosinec máme plánovanou výstavu. Tentokrát to bude vánoční výstava s panenkami. Věříme, že se opět zapojí naši občané svými výrobky, panenkami, betlémy a vším, co k Vánocům patří.

Jako vždy na podzim pojedeme do termálů. Navštívíme opět Dunajskou Stredu, kde se nám moc líbí, zaplaveme si a odpočineme. Také se těšíme do Lanžhota na kulturní vystoupení manželů Osičkových a na proslavené babiččiny řízky.

Přejme si, ať se nám vše podaří a ve zdraví a pohodě vše zvládneme.

*Za seniory Květa Kopečková
Foto Věra Dřevěná*

Ze sportu

Fotbalový oddíl - Mladší příprava

Na fotbalovou školičku nám navazuje fotbalová kategorie mladší přípravy, do které se snažíme postupně začleňovat starší hráče z fotbalové školičky, kteří se postupně začínají rozkoukávat již v probíhající soutěži okresního přeboru. Sezóna mladší přípravy okresního přeboru 2017/2018 nám již započala. Náš tým pro letošní sezónu dostal části hráčských změn, kdy někteří hráči

odešli do starší kategorie přípravy, tak k nám přišli noví hráči z fotbalové školičky. Aktuálně usilovně pracujeme na zapracování těchto změn do týmu tak, abychom byli minimálně vyrovnaným soupeřem napříč celou soutěží okresního přeboru.

Pro podzimní a zimní část ročního období plánujeme účast našich trenérů na vzdělávacích trenérských kurzech

tak, abychom našim nejmladším fotbalovým nadějím co nejvíce zkvalitňovali jejich fotbalovou výchovu.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem rodičům našich hráčů fotbalové školičky a mladší přípravy za jejich přízeň a vytrvalost. Všem našim hráčům bych chtěl popřát hodně trpělivosti, píle a hlavně sportovních úspěchů do již probíhající sezóny.

Fotbalový oddíl - Fotbalová školička

Pro nově začínající sezónu 2017/2018 se nám úspěšně podařilo rozjet projekt tzv. Miniliga fotbalové školičky. Ve spolupráci s týmy RSM Hodonín, MSK Břeclav, Lednice či Podluží Tvrdonice se pravidelně účastníme série turnajů, kdy každý tým uspořádá na domácí půdě jeden turnaj. Na tento projekt plá-

nujeme po skončení podzimní sezóny navázat i sérii zimních turnajů, které se budou pořádat v halách či tělocvičnách. Fotbalová školička aktuálně čítá sedm členů a budeme rádi, když se k nám přidají další chlapi či děvčata ročníků 2011 a mladší. Jelikož se jedná o tu nejmladší kategorii našich fotba-

listů, kde pravidelné tréninky probíhají převážně formou her, rozvíjení motorických dovedností a základní práce s míčem, proto nemusí mít obavy ani ti nejmenší s námi začít pomalu pracovat na získávání základních fotbalových dovedností.

Marek Čupr

Fotbalový oddíl - Starší příprava

Začala nám nová sezóna starší přípravy pod vedením Františka Mazucha a Davida Bílíka. Z týmu nám odešli 4 kluci do starších žáků a přišli 4 kluci a 1 holka z mladší přípravy, bohužel máme zraněného gólmana a tak se starší kluci v brance s ochotou střídají, za co jim moc děkujeme, protože převzít na sebe takovou zodpovědnost není jednoduché. Zatím jsme ve fázi sehrávání týmu, která díky odchodu a příchodu není úplně jednoduchá, ale všichni jsou šikovni a udávají si vysoké cíle, které by rádi dosáhli. V podzimní části nás čeká celkem 11 fotbalových utkání. Zatím máme odehrané 3 zápasy s jednou výhrou a dvěma prohrami. Podle nového systému se fotbalová utkání u OP starší přípravy hrají na 3x 17 min. Opět patří poděkování rodičům, které děti doprovází na fotbalová utkání a fandí, i když je to někdy

časově velmi náročné. Tímto bych vás chtěl pobídnout, abyste také navštívili zápasy a děti podpořili fanděním.

David Bílík a František Mazuch

Fotbalový oddíl - A mužstvo

A mužstvo v současné době je bez trenéra. Bývalý trenér J. Řezník musel svou činnost v mužstvu na pozici trenéra ukončit z důvodu pracovního vytížení. Na krátkou chvíli převzal mužstvo trenér z Lužic J. Zugar, který po krátké době mužstvo opustil. Zároveň mužstvo opustil hráči Sila Martin. Do týmu jako posila přibyli Aleš Štyglic, Libor Krátký, David Nosek a byl dokončen přestup Ondry Stávka. V současné době jsme v jednání s no-

vým trenérem Zdeňou Blahou z Raťkovic, který by měl převzít mužstvo každým okamžikem. Bohužel v současné době řeší zdravotní problémy, které - pevně věřím - vyřeší velice brzo tak, aby mohl převzít A mužstvo.

Vzhledem ke změnám, které v mužstvu nastaly, se naše mužstvo potácí na posledním místě.

Mužstvo se v průběhu sezóny teprve sehrává a hledají se další posily do mužstva, které by doplnily pozice, které

nám v mužstvu chybí. Věřím, že tato situace bude dořešena do konce září, kde by mužstvo mělo být kompletní.

Zároveň chci poděkovat fanouškům za podporu v této těžké situaci. Celé vedení fotbalového klubu se bude maximálně snažit, aby tato krize A mužstva byla překonána co nejdříve a fanoušci budou moct v našich zápasech vidět i výhry, a ne jen prohry a remízy.

Marek Vajdík

SK Podlužan Prušánky oddíl kuželek

Kuželkářský oddíl letos pořádal už 8. ročník Memoriálu Stanislava Zálešáka. Tento rok si na turnaj z řad registrovaných i amatérů přijelo zahrát 180 hráčů. Je to zatím největší účast ze všech ročníků. Turnaj už má svou tradici a vždy se těšíme na návštěvy kuželkářských kamarádů jak od nás, tak i ze Slovenska a Rakouska. Musíme s radostí konstatovat, že k nám jezdí hodně rádi a těší se znovu na další ročník. Nejlepší dvojicí mezi registrovanými se stala skoro domácí dvojice, Zálešák Zdeněk z pořádajícího oddílu a Luděk

Rychlovský z KK Vyškov výkonem 1019 kuželek. Nejlepším hráčem mezi muži byl Vaněk Martin z HKK Olomouc skvělým výkonem 544 kuželek. Mezi ženami zvítězila hráčka Lenka Gordíková ze slovenského družstva MKK Stará Turá, která shodila 506 kuželek. Nejlepším dorostencem se stal domácí Fojtík Dominik - 506 kuželek, a nejlepším žákem třináctiletý Fabík Jakub ze Spartaku Bílovec, který shodil 441 kuželek. Z řad amatérů zvítězila dvojice Příborský Josef a Helešic Zdeněk - 851 kuželek. V jednotlivcích

mezi muži dosáhl prvního místa Maleňák Zdeněk - 450 kuželek a v ženách Jurášková Alena z Rýmařova - 432 kuželek.

Začala nám další sezóna 2017-2018. A družstvo začíná už svoji pátou štaci ve 3. lize stále na kuželně ve Valticích. Před sezónou došlo k menším k změnám. Soutěž se letos trochu zkvalitnila a přibyla nám i družstva z větší dojezdovou vzdáleností, pro příklad třeba České Budějovice!!! A k tomu Nová Bystřice, Žirovnice, Slavonice a Dačice, což

taky není zrovna blízko. Poprvé dochází v našem oddíle i k tomu, že k nám přichází někdo na hostování. Jsou to Hlavinka Lukáš z KK Blansko a dorostenecký reprezentant Novák Vojta, jehož mateřský klub je SKK Dubňany. Věřím, že se oběma klukům bude v našem oddíle líbit a taky ve Valticích na kuželně dobře hrát. Snad to bude v letošní sezóně klapat jako každý rok a budeme zase atakovat popřední místa v tabulce. I když letos máme nejmladší družstvo ve 3. lize s věkovým průměrem 31 let. Jinak opačným směrem jde na hostování do Dubňan Šerák Tomáš a z céčka i jeho bratr Jarek.

U béčka a céčka k žádným razantnějším změnám nedošlo. Tak jako loni i letos na hostování odchází do druholigového ženského družstva Ratiškovice Zálešáková Sára a u céček, jak jsem psal výše, odchází Šerák Jarek, ale vrací se z hostování z Vracova Šimková Jitka. Nedílnou součástí obou družstev jsou i naši dorostenci.

Dorost zůstává tento rok ve stejném složení, Benada Filip, Slížek Tomáš a Moučka Tomáš. I tak se ale budeme snažit, aby se nám dorost rozrostl i o další nové členy.

Přeji všem v nové sezóně co nejvíce vítězných zápasů a skvělých výkonů.

Za kuželkářský oddíl Zálešák Zdeněk.

Další informace o našem oddíle na www.kuzelkyprusanky.cz

8. ročník soutěže O pohár starosty obce v kuželnách

O pohár starosty si tento rok zasloužilo pouze 60 amatérských nadšenců. Z vítězství se nakonec radovala dvojice Zálešák Petr - Čupr Jirka výkonem 565 kuželek, na druhém místě skončili Čech Luboš a Čupr Jirka - 544 kuželek a třetí místo obsadila dvojice Ostřížek Tomáš - Zálešáková Ilona výkonem 538 kuželek. V jednotlivcích si mezi muži nejlépe vedl opět Čupr Jirka, který shodil 289 kuželek, na druhém místě skončil Mazuch Laďa - 277 kuželek a třetí Zálešák Petr - 276 kuželek. Prvenství v ženách získala tak jako loni Mazuchová Mírka, když shodila 273 kuželek, druhá byla Zálešáková Ilona 264 a třetí Wallischová Radka 259 kuželek.

Všem medailistům gratulujeme k pěkným výsledkům a cenám, které jim byly předány na celkovém vyhlášení.

Oddíl šachu SK Podlužan Prušánky před sezónou 2017/18

Přes léto, konkrétně ve dnech 22. - 23. 7. 2017 se konal v Hostinci U Schottlů v Prušánkách šachový turnaj FIDE OPEN Podluží 2017, který se sestával z turnajů v rapidu a v blesku.

Konečné pořadí – RAPID:		
1.	F. Vrána (Staré Město)	8,5b
2.	I. Markovič (Hustopeče)	7,0b
3.	P. Trávníček (Hodonín)	6,0b
4.	L. Kuchynka (Hustopeče)	5,5b
5.	R. Dryšl (Prušánky)	5,0b
6.	J. Bohuslav (Poštorná)	5,0b
7.	atd.	

Konečné pořadí – BLESK:		
1.	F. Vrána (Staré Město)	17,0b
2.	P. Trávníček (Hodonín)	14,5b
3.	S. Meserschmidt (Ořeňov)	14,0b
4.	R. Dryšl (Prušánky)	11,5b
5.	Z. Vránová (Staré Město)	9,0b
6.	J. Kocáb (Prušánky)	8,5b
7.	atd.	

V srpnu proběhl šachový tábor ve Vřesovicích, z Prušánek se zúčastnili žáci Štěpán Omelka, Lukáš Maršálek a Lukáš Váňa.

Dále je potřeba zdůraznit, že od 19. 9. 2017 začal opět fungovat šachový kroužek (každé úterý od 15:00). Všichni zájemci z řad dětí a mládeže jsou srdečně zváni.

František Dryšl

P. Šimčík a L. Maršálek na turnaji dětí v Ratíškovicích

Rapid turnaj v Hostinci U Schottlů

Zprávičky z farnosti

Pro děti – to nejlepší!

Otázkou ale je, co je pro ně to nejlepší. Na to mohou být různé názory. Když si mohou dělat, co chtějí? Když mají od malíčka peníze, aby si koupili, co je napadne? Když mají naprostou volnost, svou televizi, počítač, mobil... co nejdříve?

V září začal nový školní rok. Chtěl bych připomenout dva významné dny tohoto měsíce.

8. září je mezinárodní den gramotnosti. Vzdělání není pro každého samozřejmostí. Mnoho dětí na světě si tento „luxus“ – chodit do školy - nemůže dovolit. Jejich chudí rodiče na to nemají a tak děti musejí už od malíčka

pracovat. Nemají pak k ničemu přístup. Budme proto vděční za své vzdělání a užijeme ho jen k dobrému.

A 16. září je den církevních škol – těch škol, které se zvláště snaží o dobrou, kvalitní výchovu nové generace. Výchovu postavenou na pevných základech. Bez morálky, bez Desatera to nejde. To věděl velice dobře i Vladimír Iljič Lenin, když prohlásil:

„Jestliže chceme nějaký národ zničit, musíme nejdříve zničit jeho morálku. Pak nám padne do klína jako zralé ovoce.“

Zdá se, že nejen komunismus, ale i kapitalismus ničí morálku. Kolik je

to vražd, podvodů, nevěrností a nevázaností za jediný den v nejrůznějších novinách, časopisech a televizních kanálech. Kolik dětí hraje počítačové hry, v nichž vítězí zlo, ten, kdo zabíjí. Kolik dětských pořadů ztratilo výchovný charakter a probouzí jen agresivitu a brutalitu? Kolik dětí sami rodiče okradli o atmosféru domova naplněného láskou a porozuměním? Jak si mají dělat děti představu o zdravé rodině, kterou by jednou také chtěly založit, když veřejné mínění neumí dát rodině vyšší místo než volnému soužití nebo homosexuálním párům? Špatné se vydává za dobré a dobré za

špatné. Děti potřebují povzbuzení, vzor, příklad, aby se naučily správně rozlišovat.

Jaký vztah k životu se tím vším buduje? Samozřejmě negativní. Ale v dětech je třeba budovat pozitivní postoj k životu. Hledat krásu, dobro, mír... Když nenacházejí smysl života, propadají drogám, alkoholu, sexu a život mnohdy končí tragicky sebevraždou. Končí život dřív, než ho skutečně poznali. Tedy přístup ke všemu a co nejdřív není ten nejlepší. Jen ta nešťastná televize a počítače. Četl jsem zajímavý článek o síle obrazů. Není jedno, na co se člověk dívá, čím se nechává ovlivňovat. Vyberu alespoň několik vět:

„Film s násilím a porno poškozují duchovní a duševní zdraví! Jelikož se obrazy a podněty střídají příliš rychle,

chybí možnost je zpracovat. V člověku se usadí návyk na rychlé změny a nová napětí a to vyvolává neklid a nervozitu. Dalším důsledkem je neschopnost ovládat se, potřeba hledat rychlé uspokojení, střídat partnerství, nevstupovat do ničeho, co zavazuje.

Televize smazává hranice mezi dětstvím a dospělostí, mezi zdáním a skutečností. Protože se obrazy uchovávají v pravé polovině mozku, tedy tam, kde sídlí i intuice, instinkt a emoce, musíme s nimi zacházet odpovědně. Dbejme na to, aby síla naší představitelství byla sycena pozitivně – kladnými obrazy!“

Pro děti – jen to nejlepší! – tedy výběr, kvalita, ne všechno!

Začal nový školní rok. Děti jsou budoucností už přítomnou mezi

námi. Jaká bude? To záleží na těch, kteří vedou, vychovávají. Především na rodině. Mentalita je dnes zaměřena proti rodině a proti životu. A to je smutné. Člověk by chtěl být bohem, životem manipulovat, žít bez bolesti, bez námahy, co nejpohodlněji.

Mnoho dětí je zbaveno tepla rodiny, pocitu bezpečí, ochrany a existenciální jistoty. Rodiče, najděte si na své děti dostatek času! Nedávejte jim peníze, ale lásku. Učte je rozlišovat a veďte je k tomu, co je správné, i když je to těžší. Jen dobrá rodina je zárukou dobré budoucnosti společnosti. Proto má rodina právo na veškerou podporu. A škola jí má ve výchově k pravým hodnotám pomáhat. Díky všem, kteří se o to snaží! Bůh vám žehnej!

Vít Hába, farář

Pouť do Žarošic

Po loňské obnovené tradici pěší poutě do Žarošic se letos opět pár nadšenců vydalo na cestu. Sešli jsme se v kapličky u kostela a o. Hába nám dal požehnání na cestu. Cestou jsme nabrali další poutníky z Moravské Nové Vsi, kteří se oproti loňsku také rozmnožili, a vyrazili jsme. Počasí bylo nádherné, ani horko ani zima, a díky moderním technologiím nás navigace vedla po nádherných stezkách mimo hlavní silnici, kudy jsme doposud chodili. Na Čejči jsme se potkali s velkou skupinou bojanovských poutníků. Naštěstí nám v místní hospodě všechno nesnědli a mohli jsme se posilnit obědem na další cestu. Do Čejče jsme šli přes Čejkovické Špidlázky, pak z Čejče přes Hovoranské louky, kde se pásli kozy a ovce, a až u Násedlovic jsme poslední 3 km museli jít po frekventované silnici, protože už se další poutníci sjížděli do Žarošic. Do Žarošic jsme dorazili asi 5 minut před příjezdem ostatních farníků z Prušánek. Tentokrát jsme přivezli s sebou i prušáneckou P. Marii, abychom se mohli zúčastnit večerního světelného průvodu. Sice naši „nosiči“ nebyli „načančaní“ v krojích, ale měli v nohách 30 km. Podstatným smyslem není jenom udržování folklórních tradic, jak o tom mluvil při

mši svatě bratislavský pomocný biskup Jozef Halcko, ale i posláni živé víry, která nepatří jen do minulosti nebo za zdi kostela. I když jsme byli řádně „zhuntovaní“ a někteří už šli tzv. na rezervu, zanechala v nás tato pouť nesmazatelné zážitky a pokud nám to zdraví dovolí, příští rok určitě zase vyrazíme.

Za poutníky Jitka Omelková

Strípky z historie

Kaple Sv. Izidora sloužila 40 let a pro svou zchátralost byla nahrazena stavbou skutečného kostela. Na stavbu kostela dohlížel P. Jiřík, který ale zemřel těsně před dokončením stavby kostela, která trvala 7 let. Kostel byl zasvěcen opět sv. Izidorovi, patro-

nu rolníků a druhým patronem se stal sv. Martin, protože na jeho svátek 11. listopadu 1758 byl kostel vysvěcen. Kostel byl vybudován ve stylu vrcholného baroka a na trůnu vládla právě Marie Terezie. Oslavu posvěcení chrámu, tedy hody, si už dnes připo-

mínáme jen v kostele, protože v roce 1981 bylo slavení hodů přesunuto na léto a nyní se vztahuje ke kapličky u kostela, která byla vysvěcena 7. 8. 1994, aby byl zachován duchovní ráz hodů.

Jitka Omelková

Ohlédnutí za kulturou a jinými akcemi

Beseda u cimbálu

Tak jako každým rokem, tak i letos jsme mohli v předhodový večer uvítat pod zeleným milovníky folkloru a slováckých písniček na tradiční besedě u cimbálu.

Program zahájili, jak je již zvykem, domácí mužáci. Poté patřilo prostranství našim nejmenším, a to folklornímu souboru Nechoránek a nově vznikající dětské cimbálové muzice. Věříme, že malí chlapci najdou v muzice zalíbení, vytrvají a svou pílí a trpělivostí se vypracují v dobré muzikanty a spolu s Nechoránkem vytvoří celek, který bude naší obci dělat radost a bude stálým hostem na všech podobných akcích. V programu dále účinkoval domácí ženský sbor, sbor z Dolních Dunajovic, mužáci ze sousedního Mor. Žižkova. Tancem a písněmi celý večer obohatil FS Pohárek z Týnce, který se na večer skvěle připravil a předvedl nám tance ze tří regionů. Pásmo myjavských tanců bylo určitě zlatým hřebem večera. Sólistky, jejichž zpěvy si zaslouží pochvalu, byly všechny rovněž z řad souboru.

Zpestřením večera byl i taneční projev Karla Vlašice z Hlohovce, verbíře Podluží.

Všechny účinkující doprovázela CM Galán s primášem Vojtěchem Hodesem, průvodního slova se ujala Helena Hájková, která svým projevem sobotní večer všem přítomným určitě zpříjemnila.

Pořadatelem besedy u cimbálu byl SK Prušánky, který touto cestou děkuje za pomoc Obecnímu úřadu Prušánky a všem, kteří se podíleli na přípravě této akce.

Za SK Prušánky Vlasta Trechová

Foto Josef Hromek

Foto Josef Hromek

Foto Míra Šimek

Hody

Hodové radovánky jsou každoročně přehlídkou krásných krojů, radosti a dobrého vína. Aby něco takového vzniklo, jsou třeba měsíční přípravy. Je nutno opět pochválit všechny, co se podíleli na stavbě zeleného a další organizaci, když předhodová bouřka málem všechno pokazila.

Hodová neděle začala zrána mší. Počasí se umoudřilo a pak už vše šlo jak po másle. Ve dvě hodiny se rozešel krojový průvod ke starostovi, který chasu přivítal a hody s radostí povolil. Poté už následoval průvod na faru a zpět pod zelené, vše za doprovodu DH Legrúti. O pár hodin později se začali sjíždět přespolní... a že jich nebylo málo. Letos se i výrazně zvýšil počet návštěvníků. Další den všechny upoutalo radost-

né dětské sólo, na které se krojované dětičky těší celý rok. Hodové pondělí ale nepatří jen prušánecké chasě a dětem, ale i mužákům a ženám. Letos se ukázali ve velkém počtu a předvedli se,

jak se patří. Krásně přítom hrála DH Lácaranka. Hodové úterý bylo opět v moci šohajů a maškar. Děvčata oblečené v chlapeckém kroji a scénky jak domácích, tak přespólních, se postaraly

o dobrou zábavu. Tímto krojové hody letos skončily a nezbývá nic jiného, než se těšit, co přinesou další léta.

*Za chasu Martina Řehánková
foto manželé Buriánkovi*

Rozloučení s prázdninami

V pátek 1. září nám počasí opravdu nevyšlo a tak se původně zamýšlené odpoledne her, zábavy a soutěží v parku u koupaliště smršlo na filmové představení v kulturním domě. Mile nás překvapilo, kolik rodičů a dětí přišlo, přestože venku bylo fakt hnusně. Promítal se animovaný film Od-

vážná Vaiana – Legenda o konci světa, vstup byl samozřejmě zdarma a navíc všechny děti dostaly pitíčko a tatranku. Nakonec filmu všichni zatleskali, to bylo moc milé.

Snad nám příští rok bude počasí více přát!

Jana Kamenská

Vinobraní pod Nechory

Po hodech největší akce, s jejíž přípravou mají hodně práce všichni – organizátoři i vystupující – a ono nám do ní naprší a ještě je i zima. Tak toto jsme si nezasloužili! Proto pro nás bylo milým překvapením, že i přes toto všechno přišlo opravdu hodně lidí.

Jelikož jde o tradiční vinobraní, tak ani letos zde nebylo nic nového, stále zůstáváme u osvědčeného programu s Nechoránkem, prušáneckou chasou a naším mužským a ženským sborem, cimbálovou muzikou Galán a dechovou hudbou Bojané. Ti všichni i letos

odvedli dobrou práci, za což jim patří díky. Stejně jako našim nepostradatelným seniorkám v kase a pracovníkům obecního úřadu všude tam, kde jich bylo potřeba.

Jana Kamenská

Foto: Mira Šimek

Krojový či krojovaný?

Před prušáneckými hody cloumaly některými občany vášně při řešení jazykovědného problému, zda je správné slovo „krojový“ či „krojovaný“ ve spojení se slovem hody. A protože to nevypadalo na shodu, zaslala jsem dotaz těm nejpovolanějším do Oddělení současné lexikologie a lexikografie Ústavu pro jazyk český AV ČR:

„Dobrý den,

řešíme problém, zda je správné KROJOVÉ hody nebo KROJOVANÉ hody (nebo ples, zábava, vystoupení, prostě cokoli, kdy jsou lidé krojovaní - oblečení v kroji). Moc děkuji za odpověď.“ A ta byla následující (uvádím doslovně):

„Obě přídavná jména, na která se ptáte, jsou zařazena do Slovníku spisovného jazyka českého (1960–1971) a do Slovníku spisovné češtiny (1. vyd. 1978, 2., doplněné a opravené vydání 1994, 3. opravené vydání 2003).

Ze zpracování v těchto slovnících vyplývá, že přídavné jméno krojový se spojuje s širším okruhem podstatných jmen (včetně krojová skupina), jeho význam je širší. Přídavné jméno krojovaný se podle těchto slovníků spojuje s omezeným okruhem podstatných jmen (k-é složky májového průvodu; k-é národopisné skupiny), jeho význam je užší, a to „oděný v kroji“.

U žádného z těchto přídavných jmen nejsou v slovnících uvedena spojení s podstatnými jmény ples, zábava,

hody a podobnými. Aktuální jazykový materiál z Českého národního korpusu však ukazuje, že obě přídavná jména se ve spojení s podstatnými jmény ples, zábava, hody apod. užívají (v některých případech velmi hojně):

- ples: krojový (1 140x), krojovaný (445x)
- hody: krojové (103x), krojované (981x)
- (taneční) zábava: krojová (39x), krojovaná (62x)
- bál: krojový (51x), krojovaný (39x)
- průvod: krojový (247x), krojovaný (2 578x)
- vystoupení: krojové (2x), krojované (21x)
- přehlídka: krojová (49x), krojovaná (21x)

Přídavné jméno krojovaný je celkově mnohem frekventovanější (16 293 výskytů v Českém národním korpusu), nejčastějším spojením je krojovaný průvod, spojení krojované hody je hned na třetím místě; i další slovní spojení ukazují na užívání ve specializovaném významu „oblečený v kroji“, resp. „určený pro lidi oblečené v kroji“ (kromě spojení, která jsou uvedena v přehledu výše, se často vyskytují spojení krojovaná panenka; krojovaná chasa, kapela, skupina, krojovaný soubor; krojovaná svatba apod.).

Přídavné jméno krojový je frekventované mnohem méně (4 137 výskytů v Českém národním korpusu); nejčas-

tějším spojením je sice krojový ples, ale toto přídavné jméno se užívá ve spojení s mnoha dalšími podstatnými jmény, významově zcela odlišnými (krojové součásti, součástky, doplňky, krojové boty, krojová obuv, krojové vybavení; krojové tradice), s nimiž se přídavné jméno krojovaný nevyskytuje, případně velmi okrajově (je možno uvést až nevhodně).

Aktuální jazykový materiál tedy víceméně potvrzuje to, co uvádějí starší slovníky.

Závěrem: Obě přídavná jména, tj. krojovaný i krojový, je možné použít ve spojení s podstatnými jmény hody, ples, zábava, vystoupení. Úzus svědčí o tom, že pro vyjádření významu „oblečený v kroji“ (s nímž uvedená spojení úzce souvisejí) se specializovalo přídavné jméno krojovaný. Toto přídavné jméno je navíc celkově četnější a je četnější i ve většině z těchto spojení.

Pro užití v těchto spojeních není tedy možné doporučit jednoznačně ani jedno z přídavných jmen krojovaný nebo krojový, ale pokud potřebujete aktuálně jedno z nich vybrat, navrhuji řídit se četností.

Srdečně zdravím

Pavla Kochová

*Oddělení současné lexikologie a lexikografie
Ústav pro jazyk český AV ČR, v. v. i.“*

Tož tak.

Jana Kamenská

Pochlubte se - máte čím

Dnes využiji tuto nepravidelnou rubriku trochu netradičně:

KPES FF Univerzity Palackého v Olomouci, Civipolis, o. p. s.; Unives.eu, Angelus Aureus, o. p. s., Sdružení místních samospráv ČR vyhlásily při příležitosti státního svátku ČR Dne slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje 6. ročník soutěže „**O nejlepší obecní a městský zpravodaj 2016**“.

A tak jsem poslala dvě loňská čísla Prušánského zpravodaje. Jen tak, prostě jsem to zkusila. Říkala jsem si, že třeba pošlou hodnocení, co děláme dobře, co naopak vyžaduje jiný

přístup nebo zlepšení. No a pak vyšla tato tisková zpráva, - čtete až do konce:

„Soutěž o nejlepší zpravodaj vyhrál příbramský Kahan, Bílovický zpravodaj a MAS Hlinecko.

Soutěž o nejlepší obecní a městský zpravodaj roku 2016 dopadla nejlépe pro obec Bílovice nad Svitavou a město Příbram. Slavnostní vyhlášení šestého ročníku celostátního klání se uskutečnilo 4. července na Velehradě, kdy zde tisíce poutníků slavily Dny lidí dobré vůle. **Porota hodnotila u více než tří stovek přihlášených zpravodajů grafickou**

přehlednost, obsahovou pestrost i celkový dojem. V kategorii zpravodajů místních akčních skupin a mikroregionů obstála nejlépe MAS Hlinecko.

Do vyhlášení soutěže se vůbec poprvé zapojilo i Sdružení místních samospráv ČR, jež zaštitilo a ocenilo kategorii o nejlepší článek či rubriku. Toto prvenství připadlo Jitce Dostálové z Chvalčova za přínos demokracii díky jejím netradičním úvodníkům.

„Soutěž vyhláší Katedra politologie a evropských studií Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, Civipolis o.p.s., Unives.eu, Angelus Aureus o.p.s. a Sdružení místních samospráv České republiky,“ uvedl předseda poroty Pavel Šaradín z Katedry politologie a evropských studií Filozofické fakulty Univerzity Palackého. Soutěž o nejlepší obecní a městský zpravodaj se podle jeho vyjádření koná k podpoře významného komunikačního kanálu, jímž právě zmíněné zpravodaje jsou.

„Vybrat nejlepší zpravodaje bylo velmi obtížné. Jejich úroveň se rok od roku zvyšuje a mnohé tiskoviny už dosáhly profesionální úrovně,“ uvedla Marie Šuláková, místopředsedkyně poroty, která nezávisle hodnotí a přiděluje body, z nichž vyjde celkový vítěz. „Letos to ale bylo velmi těsné,“ dodala.

Prvenství mezi obecními zpravodaji získala obec Bílovice nad Svitavou. Druhé místo z loňska obhájil Zpravodaj obce Píšť, třetí byl Psárský zpravodaj.

V kategorii městských zpravodajů úspěšně obhájil loňské prvenství Zpravodaj Kahan, vydávaný městem Příbram. Za ním těsně skončily Těšínské listy, které vydává město Český

Těšín a třetí místo získaly Šternberské listy, vydávané Místní akční skupinou Šternbersko.

Cílem soutěže je povzbudit tvůrce, kteří se na vzniku zpravodajů podílejí. „Zároveň chceme ukázat i ostatním obcím, městům a sdružením obcí, že zpravodaje v tištěné podobě mají smysl i budoucnost,“ zaznělo při slavnostním ceremoniálu. Podle poslance Miroslava Kalouska, který se aktu každoročně účastní, slouží zpravodaje i k podpoře místní demokracie, za což jejich autorům poděkoval. Kromě Kalouska předávali diplomy těm nejlepším v každé kategorii pomocný biskup opavsko-ostrovské diecéze Martin David, Pavel Šaradín a první místopředseda SMS ČR Radim Sršeň.

V celkové desítku nejlepších jsou kromě zmíněných vítězů i města či městské části (řazeno abecedně) Buštěhradský zpravodaj, Frýdlanstské noviny, Kolovratský zpravodaj, Magazin Zlín, Pilníkovský zpravodaj, Prio (Ostrava-Poruba) a Tišnovské noviny.

Mezi obcemi zabodovaly také Hrádecké noviny, Huštětenský zpravodaj, Líšnický zpravodaj, Prušánský zpravodaj, Štítinský zpravodaj, Velehradský zpravodaj a Zpravodaj obce Baška.“

Šum

Více na: <http://denik.obce.cz/clanek.asp?id=6735993>

Je to super zpráva pro všechny, kteří se jakýmkoli způsobem na tvorbě Zpravodaje podílí od dopisovatelů až po naše vydavatelství, a také povzbuzení do další práce. Moc vám všem děkuji.

Jana Kamenská

Čteme z prušánecké kroniky

Další oběti války 1914 – 1918 byl prušánecký občan František Flamík...

Kdo by nezapomněl na ten hrůzoplný den 1. srpna roku 1914, když bylo vybuchováno, že všichni mladí mužové do 38 let, kteří patří k branné moci rakouské říše, musí narukovat. Byl-li první srpen strašný, tak druhý srpen byl ještě strašnější. Směle mohou být nazvány tyto dny „dny pláče a slzí.“

Největší část těchto mladých mužů narukovalo do hanácké metropole – do města Kroměříže. Vysloužilý desátník František Flamík rovněž narukoval v tyto dny do města Kroměříže k 3. pluku pěchoty. Avšak za několik dní po lékařské prohlídce byl propuštěn domů na dvouměsíční dovolenou. Byl celý radostný nad tímto štěstím, které ho potkalo, a myslel si, že zatím bude po válce, nežli jeho dovolená uplyne.

Avšak jeho dovolená rychle uběhla a válka ještě ani jaksepatří nezačala. Krátce nato jel s doplňovacím oddílem do pole na ruskou frontu a tam byl přidělen k sanitě.

Těžko, přetěžko bylo snášet tuto válečnou hrůzu, která postihla celou Halič a zbytek Polska, kdež několikrát prošly bojující armády, rozbíjejíce vše, co se rozbít dalo. Na smrt zmožení a v bitvách ranění vojáci padali jako mouchy. Tu měly úlohu sanitní oddíly, které konaly skutky milosrdenství. Třetí pluk byl honěn z místa na místo, ucpával díry v bitevní čáře, které nadělaly ruské vražedné mašiny. U Lucka, u Sokalu, u Vladimíru Volyňského, u Lublína, u Bučače a snad ve všech končinách Polska bojoval 3. pluk, kdež

se nalézal občan – v tu dobu už šikovatel – Flamík František.

Dařilo se mu alespoň tak, že za tu dobu nebyl vůbec poraněn. Vzpomínal na svoji rodinu, denními pochody unaven, usínal a ve snu si hrál se svými dětmi, často probuzen z libého spánku strašným hromobitím, které pocházelo z jícnu děl. Bylo to asi v polovici června roku 1916, když byla armáda přesunována podél řeky Styru v ruském Polsku. Tyto přesuny se děly obyčejně v noční dobu, aby to protivník nezpozoroval. Též třetí pluk měl podobnou úlohu a pochodoval v noční dobu. Jdou naši moravští hoši, tápající ve tmách, nic zlého netuše vzpomínají na domov a proklínají všechno na světě. Mezi nimi jest i František Flamík.

Jestli je válka ve dne strašná, tu v noční dobu jest mnohem strašnější... Najednou zazní pronikavý křik a vzápětí přiletí ze strany jako hejno čertů s třímetrovými kopími po celou válku obávaní ruští kozáci. Nastala krutá řež, třeskot zbraní, výstřely, srdcervoucí výkřiky, sekání šavlemi a vzájemné se vraždění, které přišlo tak neočekávaně. Rychle se rozběhli, chtějíc se spasit útekem, naši moravští hoši před těmito ruskými dravci. Utíkají, kam kdo může, avšak pro tmu neví kam. Utíkají vojíni, zahazující vše stranou, ale hrůza hrůzoucí! Skoro všichni byli vehnáni do bezedných bažin, kde je čekala strašná smrt utopením. Mezi těmito je též občan Flamík František, který rovněž utíkal do těchto bažin. Násle-

dovala ještě hroznější scéna, než prve. Úzkostlivé volání topicích se o pomoc proměnilo se ve strašný řev, šílené výkřiky a pláč tonoucích, to vše mísilo se mezi sebou, snad ani peklo není tak strašné, jako toto hrozné noční divadlo. Jen náhodou se zachránil svědek této noční hrůzy – Flamík František...

Tichne řev a srdcelomný křik. Co nezničili kozáci, to dokonaly zrádné ruské bažiny. Jen malá hrstka – pouze devět mužů – se zachránilo z celé setniny. Tento zbytek byl přidělen k 99. pěšímu pluku znojenskému, se kterým dále bojovali asi deset dní a pak byl onen pluk zase celý rozbitý a od Rusů zajatý. Zase z toho zůstal pouze zbytek, který byl koncem měsíce června 1916 poslán na italskou frontu.

Šikovatel františek Flamík se v oněch bažinách nachladil a hlásil se nemocen. Leč nebyl uznán, proto musel rovněž na italskou frontu. V Itálii byl až do roku 1917, odtud byl jako nemocný poslán do nemocnice do Laa v Dolních Rakousích. Tam si pobyl několik měsíců a pak byl puštěn domů na zotavenou. Avšak doma se mu přitížilo, a proto jel do Brna do nemocnice, kdež si pobyl čtyři měsíce a byl propuštěn domů jako souchoťinář. Tak poléhal až do srpna 1918, až dne 18. srpna roku 1918 po tolika hrozných útrapách válečných zemřel doma a jest pochován na prušáneckém hřbitově... Budiž mu země lehká!

*Z prušánecké kroniky vypsala
a upravila Jana Kamenská*

Přijměte pozvání

28.10.	Gulášfest
11.11.	Martinské posezení
25.11.	K Nechorám za mladým vínem
26.11.	Divadelní pohádka pro děti Kouzelný bubínek v KD a rozsvícení vánočního stromku u OÚ
2.12.	Deskohraní
6.12.	Besídka HTVŠ

Společenská kronika

Narození:

Dominik Herka
Natalie Čapková
Jan Hrnčíř

Výročí:

Kateřina Hrazdilová 96 let
Jiřina Kalužiková 80 let
Štěpán Bůšek 91 let
Emílie Vrbová 80 let

Opustili nás:

Emílie Kankiová
Slavomil Imrich

Inzerce

Nutně hledám ke koupi rodinný dům:

- v Prušánkách, Mikulčicích, Dolních Bojanovicích.
- Může být i ve špatném stavu, ale se zahradou.

T: 604 641 463

Sháním ke koupi stavební pozemek v okolí Hodonína.

T: 732 116 651

Hledám ke koupi byt s dobrou dostupností do Hodonína.

T: 739 823 546

Kam dál v kariéře? Udělejte první krok za vysněným cílem

Vzpomínáte na to, čím vším jste chtěli být jako malé děti, náctiletí? Komu z vás se podařilo dávný sen proměnit ve skutečnost? Téma profese se chytě nechťe v našem životě objevuje už od mateřské školy. Jak ale vybrat tu správnou? Kdy uvažovat, že je na čase brát tyto úvahy zcela vážně? Možná dříve, než si vůbec dokážete představit. Skvělým pomocníkem může být kariérový poradce – odborník, který dobře pracuje s dětmi, dospívajícími i dospělými napříč profesemi či vzděláváním. Je dostupný úplně pro každého.

Volba povolání

Služby, které pomáhají najít smysl profesního směřování, již čtvrtým rokem poskytuje Centrum vzdělávání všem (CVV). Je odborníkem v rámci individuálních i skupinových aktivit a prezentuje se také na veřejných akcích typu veletrhy pracovních příležitostí.

„Můžete nás navštívit na čtyřech pobočkách v Jihomoravském kraji (Brno, Hodonín, Boskovice a Znojmo). Lidem v odlehlejších částech regionu se chceme přiblížit pomocí online služeb. Těší nás rostoucí zájem o skupinové programy, například Re:START pro rodiče na/po rodičovské dovolené. Kariérové poradenství chceme podpořit především na základních, středních a vyšších odborných školách,“ popsala současnou strategii vedoucí centra CVV Hana Rozprýmová. Velký krok dopředu v této oblasti činí právě Jihomoravský kraj. Jako jediný v ČR zajišťu-

je dostupnost kariérového poradenství v takovém rozsahu.

„Dlouhodobě pracujeme s jednotlivci a jsme navázáni i na další instituce. Spolupracujeme s HR odborníky v oblasti kariéry i se školami. Poskytujeme maximálně až 10 konzultací, zpravidla ale zájemci využijí v průměru dvě až tři,“ upřesnila Miluše Těthalová, kariérová poradkyně, která má na starosti pobočku v Hodoníně.

Konzultace probíhají zdarma v diskrétním prostředí. Jen za loňský rok jich poradci CVV absolvovali více než 500. „Na pohovor jsem šla s daleko větším sebevědomím. Cítila jsem se příjemně a sebejistě a hlavně jsem věděla, že to je práce, kterou skutečně hledám,“ prozradila Martina, absolventka vysoké školy. Služeb CVV využila v době, kdy

hledala pracovní uplatnění. Během několika setkání odcházela s jasnou vizí, co chce v životě skutečně dělat. Zjistěte více informací o kariérovém poradenství na www.vzdelavaniivsem.cz, nebo se rovnou objednejte na konzultaci:

Martina Milotová

Kariérová poradkyně - Brno, Boskovice
milotova@vzdelavaniivsem.cz
+420 702 157 701

Miluše Těthalová

Kariérová poradkyně - Hodonín
hodonin@vzdelavaniivsem.cz
+420 702 165 343

Radka Kučerová

Kariérová poradkyně - Znojmo
znojmo@vzdelavaniivsem.cz
+420 727 969 592

Energie už nebudou starostí

Poradíme a pomůžeme Vám v oblasti plynu a elektřiny

- ✓ snížení nákladů za energie
- ✓ řešení problémových smluv
- ✓ osobní kontakt v kamenné kanceláři
- ✓ veškerou administrativu vyřídíme za Vás
- ✓ zajistíme přepis energií na jinou osobu

Již se máte na koho obrátit

Štefánikova 10
695 01 Hodonín
Tel: +420 720 757 310
Tel: +420 773 776 552
e-mail: info@centrum-uspor.cz
www.centrum-uspor.cz

Otevírací doba:

Pondělí	9-12 13-17
Úterý	9-12 13-17
Středa	9-12 13-17
Čtvrtek	9-12 13-17
Pátek	9-12 13-15

... a nebo kdykoliv po dohodě

Inzerce

Inzerce

PREVENTIVNÍ OČNÍ VYŠETŘENÍ PRO SENIORY ZDARMA

Zrak je náš nejdůležitější smysl. Očima přijímáme až 80% informací z našeho okolí. Proto je dobré o oči pečovat a chodit na pravidelné preventivní prohlídky k očnímu lékaři. Neléčená oční onemocnění mohou totiž vést až k úplné ztrátě zraku a sociální izolaci.

Projekt Medbus Nadačního fondu Josefa Hycla nabízí bezplatnou preventivní oční péči seniorům starším 65 let, kteří nemají možnost pravidelně navštěvovat očního

lékaře. Součástí služeb medbusu je i bezplatná doprava k očnímu specialistovi a zpět. Důležité je, aby byl senior pojištěn u kterékoli z českých zdravotních pojišťoven. Pak už stačí jen zavolat na telefonní číslo 517 076 800.

Koordinátorky medbusu zajistí termín vyšetření. Řidič medbusu v den vyšetření objednané seniory vyzvedne v blízkosti jejich bydliště a dopraví je k očnímu lékaři i zpět domů zcela zdarma. Specializované preventivní

vyšetření zraku je plně hrazeno z veřejného zdravotního pojištění a zahrnuje komplexní oční vyšetření nejmodernějšími diagnostickými přístroji a konzultaci s lékařem.

Pokud bude při preventivním vyšetření zjištěno oční onemocnění, které vyžaduje další léčbu, v rámci projektu medbus bude pacientovi opět zajištěna doprava k lékaři a zpět tak, aby se mu dostalo potřebné terapie.

Ve spolupráci s Oční klinikou NeoVize Brno, která poskytuje špičkovou oční péči tisícům pacientů ročně, se projekt medbus zaměřuje především na prevenci a včasnou léčbu šedého a zeleného zákalu a na diagnostiku a léčbu onemocnění sítnice a sklivce. Ukazuje se totiž, že pokud tato oční onemocnění zůstanou neléčena, mohou vést až k úplné ztrátě zraku a tím pádem k vyloučení nemocného ze společnosti. Se zhoršujícím se zrakem se lidé o sebe nedokáží postarat, za svoji oční vadu či one-

mocnění se mnohdy stydí a třeba ani nemají tušení, že právě jejich problém je možné léčit.

Cílem projektu medbus je tedy nabídnout seniorům starším 65 let bezplatnou oční péči včetně dopravy a současně tak zvýšit povědomí seniorů o očních onemocněních a možnostech jejich léčby.

Projekt medbus byl spuštěn v říjnu loňského roku a k dnešnímu dni má již desítky spokojených klientů, kteří využili nabízených služeb.

Pokud je vám tedy více než 65 let a dlouho jste nebyli u očního, neváhejte se obrátit na Nadační fond Josefa Hycla – projekt medbus.

Kontakty pro objednání:

Tel.: 517 076 800

E-mail: brno@medbus.cz

Web: www.medbus.cz

Nadační fond Josefa Hycla zlepšuje dostupnost lékařské péče pro seniory

Zajišťujeme oční péči pro seniory starší 65 let včetně objednání a dopravy

✓ Objednejte se

☎ 517 076 800

✉ brno@medbus.cz

✓ Zajistíme termín vyšetření

✓ Zavezeme vás k lékaři i zpět zcela zdarma

medbus⁺

www.medbus.cz

MUDr. Josef Hycl, CSc.
(1961–2011)

- oftalmolog
- oční mikrochirurg
- nestor implantační refrakční chirurgie v ČR
- průkopník refrakční chirurgie a první lékař v ČR, který provedl korekci dioptrií metodou femtolasik
- inovátor, školitel a pedagog

Nadační fond Josefa Hycla

- soustředí se na prevenci závažných onemocnění a zvyšování povědomí o nich
- zvyšuje dostupnost lékařské péče pro seniory

Partnerským pracovištěm Nadačního fondu Josefa Hycla je Oční klinika NeoVize.

Nezapomeňte, že:

- 1. Preventivní vyšetření může odhalit závažná oční onemocnění** jako šedý zákal, zelený zákal, onemocnění sítnice a další.
- 2. Neléčená oční onemocnění** mohou vést až k úplné ztrátě zraku.
- 3. Není potřeba žádné doporučení** k vyšetření, můžete se rovnou objednat.
- 4. Smluvní péče hrazená z veřejného zdravotního pojištění** je poskytována zdarma.

Nadační fond Josefa Hycla
IČ: 043 02 826, Sokolská 39, Praha 2
www.nfjh.cz

Vzpomínka na hody 2017

Foto manželé Buriánkovi a Josef Hromek

*Skauti z Cor Dare
foto Michal Uher*

*Skauti Mikulčice
foto Barbora Ivičičová*

Poutníci do Žarošic

Mužáci 2017

*Společná hodová fotka
foto Iva Letochová*